

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 14 decembrie 2022
(OR. en)**

**2021/0114 (COD)
LEX 2204**

**PE-CONS 46/1/22
REV 1**

**RC 43
COMPET 606
COMER 93
MI 577
CODEC 1103**

**REGULAMENT
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
PRIVIND SUBVENȚIILE STRĂINE CARE DENATUREAZĂ PIAȚA INTERNĂ**

REGULAMENTUL (UE) 2022/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 decembrie 2022

privind subvențiile străine care denaturează piața internă

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 105, 4.3.2022, p. 87.

² Poziția Parlamentului European din 10 noiembrie 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 noiembrie 2022.

întrucât:

- (1) Existența unei piețe interne puternice, deschise și competitive permite atât întreprinderilor europene, cât și celor străine să concureze pe bază de merit. Uniunea beneficiază de un sistem sofisticat și eficace de control al ajutoarelor de stat, care vizează asigurarea unor condiții echitabile pentru toate întreprinderile care desfășoară o activitate economică în cadrul pieței interne. Acest sistem de control al ajutoarelor de stat împiedică statele membre să acorde ajutoare de stat care denaturează în mod nejustificat concurența pe piața internă.
- (2) În același timp, atât întreprinderile private, cât și întreprinderile din sectorul public, care sunt direct sau indirect controlate sau deținute de un stat, pot primi din partea unor țări terțe subvenții care sunt apoi utilizate, de exemplu, pentru finanțarea activităților economice pe piața internă în orice sector al economiei, cum ar fi participarea la proceduri de achiziții publice, sau achiziționarea de întreprinderi, inclusiv de întreprinderi cu active strategice, cum ar fi infrastructurile critice și tehnologiile inovatoare. În prezent, astfel de subvenții străine nu fac obiectul normelor Uniunii privind ajutoarele de stat.
- (3) Prezentul regulament acoperă toate sectoarele economice, inclusiv cele de interes strategic pentru Uniune și infrastructurile critice de tipul celor menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79 I, 21.3.2019, p. 1).

- (4) Subvențiile străine pot denatura piața internă și pot submina condițiile de concurență echitabile aferente diferitelor activități economice din Uniune. Acest lucru s-ar putea întâmpla în special în contextul concentrărilor care implică o modificare a controlului asupra întreprinderilor din Uniune, în cazul în care astfel de concentrări sunt finanțate, integral sau parțial, prin subvenții străine sau în cazul în care operatorilor economici care beneficiază de subvenții străine li se atribuie contracte în Uniune.
- (5) Niciunul din instrumentele actuale ale Uniunii nu abordează denaturările cauzate de subvențiile străine. Folosind instrumentele de apărare comercială, Comisia poate să ia măsuri atunci când se importă în Uniune bunuri subvenționate, dar nu și atunci când subvențiile străine iau forma unor investiții subvenționate sau atunci când sunt vizate servicii și fluxuri financiare. În temeiul Acordului OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii, Uniunea are posibilitatea de a iniția o procedură de soluționare a litigiilor dintre state împotriva anumitor subvenții străine acordate de membrii OMC, limitată la litigiile care vizează bunuri.
- (6) Prin urmare, este necesar ca instrumentele existente ale Uniunii să fie completate cu un nou instrument prin care să fie abordate în mod eficace denaturările cauzate de subvențiile străine pe piața internă pentru a se asigura condiții de concurență echitabile. În special, noul instrument completează normele Uniunii privind ajutoarele de stat prin care sunt abordate denaturările de pe piața internă cauzate de subvențiile acordate de statele membre.

- (7) Este important să fie stabilite norme și proceduri de investigare a subvențiilor străine care denaturează efectiv sau au potențialul de a denatura piața internă și, dacă este cazul, să fie corectate denaturările respective. Subvențiile străine ar putea denatura piața internă dacă o întreprindere care beneficiază de subvenția străină desfășoară o activitate economică în Uniune. Aplicarea corespunzătoare a prezentului regulament și asigurarea respectării sale urmează să contribuie la reziliența pieței interne în fața denaturărilor cauzate de subvențiile străine, contribuind astfel la autonomia strategică deschisă a Uniunii. Prin urmare, prezentul regulament stabilește norme pentru toate întreprinderile, inclusiv întreprinderile publice controlate direct sau indirect de un stat, care desfășoară o activitate economică în Uniune. Se acordă o atenție deosebită impactului pe care prezentul regulament îl are asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), având în vedere importanța activităților economice desfășurate de acestea și contribuția acestora la îndeplinirea principalelor obiective de politică ale Uniunii.
- (8) Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în cadrul întregii piețe interne și aplicarea coerentă a prezentului regulament, Comisia este singura autoritate competentă să aplice prezentul regulament. Comisia ar trebui să aibă competența de a examina orice subvenție străină, în măsura în care aceasta se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în orice sector al economiei, din proprie inițiativă, pe baza informațiilor obținute din toate sursele disponibile. Pentru asigurarea unui control eficace, în cazul concret al concentrărilor de mari dimensiuni (fuziuni și achiziții) și al procedurilor de achiziții publice care depășesc anumite praguri, Comisia ar trebui să aibă competența de a analiza subvențiile străine pe baza unei notificări prealabile transmise de întreprindere către Comisie.

- (9) Prezentul regulament ar trebui să fie aplicat și interpretat ținându-se seama de legislația relevantă a Uniunii, inclusiv de legislația privind ajutoarele de stat, fuziunile și achizițiile publice.
- (10) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere dreptului fiecărui stat membru de a-și proteja interesele esențiale în materie de securitate în conformitate cu articolul 346 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (11) În contextul prezentului regulament, prin subvenție străină ar trebui să se înțeleagă o contribuție financiară care este acordată direct sau indirect de o țară terță, care conferă un avantaj și este limitată la una sau mai multe întreprinderi sau industrii. Aceste condiții sunt cumulative.
- (12) O contribuție financiară poate fi acordată prin intermediul unor entități publice sau private. Pentru a se stabili dacă o entitate publică a acordat sau nu o contribuție financiară ar trebui efectuată o analiză de la caz la caz, ținându-se seama în mod corespunzător de elemente precum caracteristicile entității în cauză și mediul juridic și economic predominant în țara terță în care entitatea își desfășoară activitatea, inclusiv rolul guvernului în economia țării respective. Contribuțiile financiare pot fi acordate, de asemenea, prin intermediul unei entități private, dacă acțiunile entității private respective pot fi atribuite țării terțe. Conceptul de contribuție financiară include o gamă largă de măsuri de sprijin care nu se limitează la transferuri monetare, de exemplu, acordarea de drepturi speciale sau exclusive unei întreprinderi fără a primi o remunerație adecvată în conformitate cu condițiile normale de piață.

- (13) O contribuție financiară ar trebui să confere un avantaj unei întreprinderi care desfășoară o activitate economică pe piața internă. Ar trebui să se considere că o contribuție financiară conferă un avantaj unei întreprinderi în cazul în care avantajul respectiv nu ar fi putut fi obținut în condiții de piață normale. Existența unui avantaj ar trebui să fie stabilită pe baza unor valori de referință comparative, cum ar fi practica de investiții a investitorilor privați, ratele de finanțare care pot fi obținute pe piață, un tratament fiscal comparabil sau remunerația adecvată pentru un anumit bun sau serviciu. În cazul în care nu sunt disponibile valori de referință direct comparabile, valorile de referință existente ar putea fi ajustate, sau ar putea fi stabilite valori de referință alternative pe baza unor metode de evaluare general acceptate. Pot fi acordate avantaje, de exemplu în contextul relației stabilite între autoritățile publice și întreprinderile publice, în cazul în care o astfel de relație și în special orice finanțare acordată de autoritățile publice întreprinderilor publice nu respectă condițiile normale de piață. Se prezumă că furnizarea sau achiziționarea de bunuri sau servicii în urma unei proceduri de achiziții competitive, transparente și nediscriminatorii este conformă cu condițiile normale de piață. Nu ar trebui să se considere că o contribuție financiară acordată unei întreprinderi care desfășoară o activitate economică pe piața internă conferă un avantaj atunci când evaluarea valorilor de referință arată că întreprinderea ar fi obținut beneficiul respectiv în condiții normale de piață. Prețurile de transfer în contextul bunurilor și serviciilor care fac obiectul unui schimb în cadrul unei întreprinderi pot conferi un avantaj dacă prețurile de transfer respective nu sunt conforme condițiilor normale de piață. Avantajul acordat printr-o contribuție financiară poate fi transferat unei întreprinderi care desfășoară o activitate economică în Uniune.

- (14) Avantajul ar trebui conferit uneia sau mai multor întreprinderi sau industrii. Specificitatea subvenției străine ar putea fi stabilită în drept sau în fapt.
- (15) O subvenție străină ar trebui considerată ca fiind acordată începând din momentul în care beneficiarul obține dreptul de a o primi subvenția străină. Plata efectivă a subvenției străine nu este o condiție necesară pentru ca o subvenție străină să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (16) O contribuție financiară care este acordată exclusiv pentru activitățile fără caracter economic ale unei întreprinderi nu constituie o subvenție străină. Cu toate acestea, în cazul în care o contribuție financiară pentru o activitate fără caracter economic este utilizată pentru subvenționarea încrucișată a activităților economice ale întreprinderii, aceasta poate constitui o subvenție străină care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cazul în care o întreprindere utilizează contribuții financiare, de exemplu sub forma unor drepturi speciale sau exclusive, sau contribuțiile financiare primite pentru a compensa o sarcină impusă de autoritățile publice, cu scopul de a acorda o subvenție încrucișată altor activități, această subvenționare încrucișată ar putea constitui un indiciu că drepturile speciale sau exclusive sunt acordate fără o remunerație adecvată sau că sarcina este compensată în exces, ceea ce, prin urmare, constituie o subvenție străină.
- (17) Odată stabilită existența unei subvenții străine, Comisia ar trebui să evalueze de la caz la caz dacă aceasta denaturează piața internă. Spre deosebire de ajutoarele de stat acordate de un stat membru, subvențiile străine nu sunt, în general, interzise.

- (18) Este posibil ca lipsa generală de transparență cu privire la multe dintre subvențiile străine și complexitatea realității comerciale să îngreuneze identificarea fără echivoc sau cuantificarea impactului anumitor subvenții străine pe piața internă. Prin urmare, pentru stabilirea denaturării, este necesar să se utilizeze un set neexhaustiv de indicatori. Atunci când evaluează măsura în care o subvenție străină poate îmbunătăți poziția concurențială a unei întreprinderi și în cazul în care astfel subvenția străină respectivă are sau poate avea o influență negativă asupra concurenței de pe piața internă, Comisia ar putea să aibă în vedere anumiți indicatori, inclusiv valoarea și natura subvenției străine, scopul și condițiile aferente subvenției străine, precum și utilizarea acesteia pe piața internă.
- (19) Atunci când utilizează indicatori pentru a stabili existența unei denaturări pe piața internă, Comisia ar putea lua în considerare diferite elemente, cum ar fi valoarea subvenției străine în termeni absoluți sau în raport cu dimensiunea pieței sau cu valoarea investiției. De exemplu, o concentrare în contextul căreia o subvenție străină acoperă o parte semnificativă din prețul de achiziție al întreprinderii-țintă este susceptibilă să aibă efecte de denaturare. În mod similar, subvențiile străine care acoperă o parte semnificativă din valoarea estimată a unui contract care urmează a fi atribuit în cadrul unei proceduri de achiziții publice sunt susceptibile să cauzeze denaturări. Pare a fi mai probabil ca o subvenție străină să cauzeze denaturări dacă este acordată pentru cheltuieli de funcționare decât dacă este acordată pentru costuri de investiție. S-ar putea considera că este mai puțin probabil ca subvențiile străine acordate IMM-urilor să cauzeze denaturări comparativ cu subvențiile străine acordate întreprinderilor mari. În plus, ar trebui să se țină seama de caracteristicile pieței și în special de condițiile concurențiale de pe piață, cum ar fi barierele la intrarea pe piață.

Subvențiile străine de pe piețele caracterizate de supracapacitate sau care conduc la supracapacitate prin susținerea de active nerentabile sau prin încurajarea investițiilor în extinderi de capacitate care altfel nu ar fi avut loc sunt susceptibile să cauzeze denaturări. O subvenție străină acordată unui beneficiar care prezintă un grad scăzut de activitate pe piața internă, măsurată, de exemplu, prin cifra de afaceri realizată în Uniune, este mai puțin probabil să cauzeze denaturări comparativ cu o subvenție străină acordată unui beneficiar care prezintă un nivel mai semnificativ de activitate pe piața internă. Subvențiile străine care nu depășesc 4 milioane EUR într-o perioadă de trei ani consecutivi ar trebui considerate, în general, ca nefiind susceptibile să denatureze piața internă în înțelesul prezentului regulament. Subvențiile străine acordate unei singure întreprinderi, care nu depășesc valoarea unui ajutor *de minimis*, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei¹, pentru fiecare țară terță pe o perioadă de trei ani consecutivi nu ar trebui considerate ca denaturând piața internă în înțelesul prezentului regulament.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* (JO L 352, 24.12.2013, p. 1).

- (20) La fel ca în cazul anumitor tipuri de ajutoare de stat, anumite categorii de subvenții străine, cum ar fi garanțiile nelimitate, și anume garanțiile care nu conțin limitări de valoare sau durată, sunt susceptibile să cauzeze denaturări pe piața internă prin natura lor. Același lucru este valabil în cazul unei oferte nejustificat de avantajoase, al cărei caracter avantajos, de exemplu în materie de preț, nu poate fi justificat de alți factori. În plus, subvențiile sub formă de finanțare a exporturilor ar putea constitui, cu excepția cazului în care sunt acordate în conformitate cu Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială, un motiv de îngrijorare deosebită din cauza efectelor lor de denaturare. Întrucât aceste categorii de subvenții străine sunt cele mai susceptibile să creeze denaturări pe piața internă, nu este necesar ca Comisia să efectueze o evaluare detaliată bazată pe indicatori. În orice situație, o întreprindere ar putea demonstra că subvenția străină în cauză nu ar denatura piața internă în situația concretă respectivă.
- (21) Statele membre, precum și orice persoană fizică sau juridică, pot prezenta informații privind efectele pozitive ale unei subvenții străine, de care Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător atunci când efectuează testul comparativ. Comisia ar trebui să ia în considerare efectele pozitive ale subvenției străine pe baza dovezilor cu privire la astfel de efecte pozitive prezentate în cursul investigației. Efectele pozitive ar trebui să se refere la dezvoltarea activității economice subvenționate relevante pe piața internă. Ar trebui luate în considerare și alte efecte pozitive, după caz, pentru a se evita ca exercițiul de comparare să dea naștere unei discriminări nejustificate. Comisia ar trebui să examineze, de asemenea, efectele pozitive mai ample în raport cu obiectivele de politică relevante, în special cele ale Uniunii.

Obiectivele de politică respective pot include, în special, un nivel ridicat de protecție a mediului și al standardelor sociale, precum și promovarea cercetării și dezvoltării. Comisia ar trebui să compare efectele pozitive respective cu efectele negative ale unei subvenții străine în ceea ce privește denaturarea cauzată pe piața internă. În contextul unei proceduri de achiziții publice, Comisia ar trebui să ia în considerare disponibilitatea unor surse alternative de aprovizionare pentru bunurile și serviciile vizate. Exercițiul de comparare poate conduce la concluzia de a nu impune măsuri corective în cazul în care efectele pozitive ale subvenției străine le depășesc pe cele negative. În cazul categoriilor de subvenții străine considerate ca fiind cele mai susceptibile să denatureze piața internă, este mai puțin probabil ca efectele pozitive să depășească efectele negative. În cazul în care efectele negative predomină, testul comparativ poate ajuta pentru a stabili natura și nivelul adecvat al angajamentelor sau al măsurilor corective. În orice situație, având în vedere că testul comparativ ia în considerare efectele pozitive ale unei subvenții străine, aplicarea testului comparativ respectiv nu ar trebui să conducă la un rezultat mai slab pentru întreprindere decât dacă nu s-ar fi aplicat deloc testul comparativ. În cazul în care efectuează un test comparativ, Comisia ar trebui să își prezinte motivele în decizia de încheiere a unei investigații aprofundate.

- (22) În cazul în care examinează o subvenție străină din proprie inițiativă, Comisia ar trebui să aibă competența de a impune măsuri corective unei întreprinderi pentru a remedia orice denaturare cauzată de o subvenție străină pe piața internă. Printre măsurile corective respective ar trebui să se numere măsuri structurale și nestructurale, precum și rambursarea subvenției străine și ar trebui să fie adecvate pentru remedierea denaturării în cauză și proporționale. În cazul în care Comisia examinează posibilitatea unor măsuri corective alternative, fiecare dintre acestea putând remedia pe deplin și în mod eficace denaturarea, Comisia ar trebui să aleagă măsura cea mai puțin împovărătoare pentru întreprinderea care face obiectul investigației.

- (23) Întreprinderea care face obiectul investigației ar trebui să aibă posibilitatea de a propune angajamente pentru a remedia denaturarea cauzată de subvenția străină. În cazul în care consideră că angajamentele propuse remediază denaturarea pe deplin și în mod eficace, Comisia ar putea să le accepte și să le confere caracter obligatoriu printr-o decizie. În acest caz, Comisia nu ar trebui să impună măsuri corective.
- (24) Întreprinderea care face obiectul investigației ar putea propune să ramburseze subvenția străină, împreună cu dobânda corespunzătoare. Comisia ar trebui să accepte o rambursare propusă cu titlu de angajament dacă se poate asigura că rambursarea remediază pe deplin denaturarea, este efectuată într-un mod transparent și verificabil și este eficace în practică, ținând seama totodată de riscul de eludare a obiectivelor prezentului regulament.
- (25) Cu excepția cazului în care întreprinderea care face obiectul investigației propune angajamente care ar remedia pe deplin și în mod eficace denaturarea identificată, Comisia ar trebui să aibă competența de a interzice o concentrare sau atribuirea unui contract înainte ca acestea să aibă loc. În cazul în care concentrarea a fost deja pusă în aplicare, în special în cazurile în care notificarea prealabilă nu a fost obligatorie deoarece pragurile de notificare nu au fost atinse, denaturarea poate fi totuși atât de semnificativă încât să nu poată fi remediată prin măsuri de ordin comportamental sau structural sau prin rambursarea subvenției. În astfel de cazuri, Comisia ar trebui să poată decide remedierea denaturării obligând întreprinderile să dizolve concentrarea.

- (26) Întreprinderea care face obiectul investigației ar putea propune să informeze Comisia despre participarea sa la viitoare proceduri de concentrare sau de achiziții publice desfășurate în Uniune pentru o perioadă de timp adecvată, sau Comisia ar putea solicita întreprinderilor care fac obiectul investigației să o informeze în această privință, atunci când acest lucru este proporțional și necesar. Transmiterea acestor informații, sau răspunsul ori lipsa unui răspuns din partea Comisiei nu pot da naștere unor așteptări legitime din partea întreprinderii, potrivit cărora Comisia nu va declanșa ulterior o investigație cu privire la posibile subvenții străine acordate întreprinderii care participă la concentrare sau la procedura de achiziții publice.
- (27) Comisia ar trebui să aibă competența de a examina, din proprie inițiativă, orice informație privind subvențiile străine. Statele membre, orice persoană fizică sau juridică sau orice asociație ar trebui să poată furniza Comisiei informații legate de subvențiile străine despre care se presupune că denaturează piața internă. Comisia ar putea stabili un punct de contact pentru a facilita furnizarea acestor informații în mod confidențial. Atunci când statele membre furnizează Comisiei informații relevante privind subvențiile străine despre care se presupune că denaturează piața internă, Comisia ar trebui să se asigure că statele membre respective primesc un răspuns. Pentru a investiga posibilele subvenții străine și dacă acestea denaturează piața internă și pentru a remedia astfel de denaturări, prezentul regulament stabilește o procedură care constă din două etape, și anume o analiză preliminară și o investigație aprofundată. O întreprindere care face obiectul oricăreia dintre aceste două etape ar trebui să fie considerată o întreprindere care face obiectul investigației.

- (28) Comisiei ar trebui să i se confere competențe de investigare adecvate pentru a colecta toate informațiile necesare. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă competența de a solicita informații de la orice întreprindere sau asociație de întreprinderi pe parcursul întregii proceduri. În plus, Comisia ar trebui să aibă competența de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu pentru netransmiterea la timp a informațiilor solicitate sau pentru furnizarea de informații incomplete, incorecte sau înșelătoare. De asemenea, Comisia ar trebui să poată adresa întrebări statelor membre sau țărilor terțe. În plus, Comisia ar trebui să aibă competența de a efectua vizite de informare la sediile situate în Uniune ale unei întreprinderi sau asociații de întreprinderi sau, în cazul în care țara terță în cauză este notificată oficial și nu ridică obiecții, la sediile întreprinderii din țara terță. Pentru a asigura o inspecție eficientă, Comisia ar trebui să aibă competența de a solicita întreprinderii sau asociației de întreprinderi să își dea acordul pentru inspecție. De asemenea, Comisia ar trebui să aibă competența de a lua decizii pe baza datelor disponibile în cazul în care întreprinderea care face obiectul investigației sau țara terță care a acordat subvenția nu cooperează.
- (29) În plus, atunci când este necesar pentru a preveni producerea de prejudicii ireparabile la adresa concurenței pe piața internă, Comisia ar trebui să aibă competența de a adopta măsuri provizorii.

- (30) În cazul în care, în urma analizei preliminare, Comisia dispune de indicii suficiente cu privire la existența unei subvenții străine care denaturează piața internă, Comisia ar trebui să aibă competența de a iniția o investigație aprofundată pentru a colecta informații suplimentare relevante cu scopul de a evalua subvenția străină. Întreprinderii care face obiectul investigației ar trebui să i se permită să își exercite dreptul la apărare.
- (31) Comisia ar trebui să încheie investigația aprofundată prin adoptarea unei decizii. Comisia ar trebui, pe cât posibil, să depună eforturi pentru a încheia investigația aprofundată în termen de 18 luni, ținând seama, în special, de complexitatea cazului, precum și de nivelul de cooperare al întreprinderilor și al țărilor terțe în cauză.
- (32) Comisia ar trebui să dispună de instrumente adecvate pentru a asigura eficacitatea angajamentelor și a măsurilor corective. În cazul în care o întreprindere nu respectă o decizie privind angajamentele, o decizie privind măsuri corective sau o decizie prin care sunt dispuse măsuri provizorii, Comisia ar trebui să aibă competența de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu cu un efect disuasiv suficient de puternic. Atunci când impune astfel de amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, Comisia ar trebui să ia în considerare cazurile de nerespectări repetate. Pentru a consolida eficacitatea prezentului regulament, Comisia poate aplica angajamente sau măsuri corective simultan cu amenzi și penalități cu titlu cominatoriu.

- (33) Pentru a asigura aplicarea corectă și eficace a prezentului regulament, Comisia ar trebui să aibă competența de a revoca o decizie și de a adopta o decizie nouă, în cazul în care decizia s-a bazat pe informații incomplete, incorecte sau înșelătoare, în cazul în care o întreprindere acționează contrar angajamentelor luate sau măsurilor corective impuse, sau în cazul în care angajamentele sau măsurile corective nu au fost eficace.
- (34) Având în vedere impactul potențial semnificativ al concentrărilor asupra pieței interne, Comisia ar trebui să aibă competența, în urma notificării, să examineze informațiile privind contribuțiile financiare străine în contextul unei concentrări propuse. Întreprinderilor nu ar trebui să li se permită să pună în aplicare concentrarea înainte de finalizarea analizei efectuate de Comisie. Examinarea respectivă de către Comisie ar trebui să urmeze aceeași procedură ca în cazul analizei unei subvenții străine la inițiativa Comisiei, sub rezerva unor ajustări care să reflecte particularitățile concentrărilor.
- (35) Este necesar să se găsească un echilibru între protecția eficace a pieței interne și necesitatea de a limita sarcina administrativă pentru întreprinderile care fac obiectul prezentului regulament. Prin urmare, numai concentrările care întrunesc combinația de praguri, astfel cum este definită în prezentul regulament, pe baza cifrei de afaceri din Uniune și a valorii contribuțiilor financiare străine ar trebui să facă obiectul notificării prealabile obligatorii.

- (36) Dacă pragurile de notificare respective nu sunt atinse, Comisia ar trebui să poată să solicite notificarea concentrărilor potențial subvenționate care nu au fost încă puse în aplicare sau notificarea ofertelor potențial subvenționate înainte de atribuirea unui contract, în cazul în care consideră că respectiva concentrare sau ofertă ar justifica, din cauza impactului său în Uniune, o analiză *ex ante*. Comisia ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a efectua din proprie inițiativă o analiză a concentrărilor deja puse în aplicare sau a contractelor deja atribuite.
- (37) Atunci când se analizează o concentrare, evaluarea existenței unei denaturări pe piața internă ar trebui să se limiteze la concentrarea în cauză, iar în cadrul evaluării ar trebui să fie luate în considerare numai contribuțiile financiare străine acordate în ultimii trei ani anteriori concentrării.
- (38) În contextul mecanismului de analiză *ex ante* a concentrărilor, întreprinderile ar trebui să poată solicita consultări cu Comisia care să aibă loc înainte de notificare, să se desfășoare într-un spirit de bună-credință, cu scopul de a primi îndrumări privind atingerea pragurilor de notificare.
- (39) Atunci când o concentrare este notificată Comisiei în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului¹ și al prezentului regulament, Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a limita sarcina administrativă, în temeiul prezentului regulament, pentru părțile care fac notificarea. În special, întreprinderile ar trebui să aibă opțiunea de a indica informațiile specifice transmise în contextul unei proceduri desfășurate în temeiul prezentului regulament, pe care Comisia are dreptul să le utilizeze și în cadrul procedurilor desfășurate în temeiul Regulamentul (CE) nr. 139/2004.

¹ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

(40) Necesitatea de a aborda subvențiile străine care denaturează piața internă este deosebit de importantă în domeniul achizițiilor publice, având în vedere importanța lor economică pe piața internă și faptul că sunt finanțate din fonduri provenite de la contribuabili. Cu ocazia notificării prealabile atribuirii unui contract, Comisia ar trebui să aibă competența de a examina informațiile privind contribuțiile financiare străine la operatorul economic participant în contextul unei proceduri de achiziții publice. Notificările prealabile ar trebui să fie obligatorii în cazul depășirii unui anumit prag stabilit prin prezentul regulament, pentru a se identifica cazurile semnificative din punct de vedere economic și, în același timp, pentru a se reduce la minimum sarcina administrativă, fără a împiedica participarea IMM-urilor la procedurile de achiziții publice. Această obligație de notificare prealabilă în cazul depășirii unui anumit prag ar trebui să se aplice și grupurilor de operatori economici menționați la articolul 26 alineatul (2) din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹, la articolul 19 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului² și la articolul 37 alineatul (2) din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului³. Comisia are dreptul să solicite, de asemenea, notificarea prealabilă a unei contribuții financiare străine în cursul unei proceduri de achiziții publice, chiar dacă valoarea estimată a acesteia se situează sub pragurile de notificare. Atunci când decide dacă să solicite o astfel de notificare prealabilă, Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a limita interferențele cu procedurile de achiziții publice luând în considerare cât de apropiată este data atribuirii contractului.

¹ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

² Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

³ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

(41) Echilibrul dintre dezvoltarea unei piețe europene a echipamentelor de apărare și de securitate, care este esențială pentru menținerea unei baze industriale și tehnologice de apărare europeană, și protecția securității naționale a statelor membre necesită un regim specific pentru contractele în domeniul apărării și securității reglementate de Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹. Prin urmare, achizițiile publice pentru atribuirea unor astfel de contracte nu ar trebui să facă obiectul cerințelor de notificare în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibilă examinarea subvențiilor străine în contextul unor astfel de contracte printr-o analiză din oficiu. În plus, nu ar trebui să facă obiectul prezentului regulament achizițiile publice care fac obiectul Directivei 2009/81/CE și sunt excluse în temeiul directivei respective, sau care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea articolului 346 din TFUE, luând în același timp în considerare că, de exemplu, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, posibilitatea de a apela la astfel de excepții ar trebui să se interpreteze în așa fel încât efectele acestora să nu se extindă dincolo de ceea ce este strict necesar pentru protejarea intereselor legitime a căror apărare este asigurată de către respectivele articole și Comunicarea interpretativă a Comisiei privind aplicarea articolului 296 din TFUE în ceea ce privește achizițiile publice din domeniul apărării.

¹ Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

- (42) Acordurile-cadru sunt o tehnică eficientă pentru achizițiile publice utilizată pe scară largă de către autoritățile contractante și entitățile contractante. Flexibilitatea oferită cumpărătorilor după încheierea acordului-cadru nu ar trebui să fie afectată de prezentul regulament. Prin urmare, obligația de a notifica contribuțiile financiare străine în cadrul procedurilor de achiziții publice prevăzută în prezentul regulament ar trebui să se limiteze la procedura anterioară încheierii unui acord-cadru și nu ar trebui să se aplice contractelor bazate pe un acord-cadru.
- (43) Având în vedere caracterul urgent al procedurilor de achiziții desfășurate în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau cu articolul 28 alineatul (6) din Directiva 2014/24/UE sau cu articolul 45 alineatul (3) din Directiva 2014/25/UE, Comisia ar trebui să depună toate eforturile pentru a acorda prioritate acestor proceduri în cursul unei analize preliminare și al unei investigații aprofundate pentru a ajunge la o concluzie bine conturată cât mai curând posibil. Acest lucru ar trebui să se aplice în mod corespunzător procedurilor similare desfășurate în conformitate cu Directiva 2014/23/UE.
- (44) Având în vedere particularitățile procedurilor în mai multe etape din domeniul achizițiilor publice, Comisia ar trebui să inițieze o analiză preliminară utilizând informațiile relevante disponibile în notificarea care însoțește cererea de participare. Pentru a asigura caracterul complet al informațiilor și rapiditatea investigațiilor, o notificare actualizată ar trebui depusă împreună cu oferta finală. De asemenea, Comisia ar trebui să aibă dreptul de a solicita orice informații suplimentare înainte de depunerea ofertei finale.

- (45) Prezentul regulament nu se referă la accesul operatorilor economici din țări terțe la piața achizițiilor publice din Uniune. Respectivul domeniu face obiectul dreptului relevant al Uniunii și al acordurilor internaționale relevante.
- (46) Atunci când o contribuție financiară străină este notificată în contextul unei proceduri de achiziții publice, evaluarea ar trebui să se limiteze la procedura respectivă.
- (47) După caz, Comisia ar trebui să caute modalități prin care să asigure utilizarea mijloacelor electronice de comunicare pentru a facilita îndeplinirea obligațiilor privind achizițiile publice prevăzute în prezentul regulament.
- (48) Ar trebui să se asigure că principiile care reglementează achizițiile publice, în special principiul proporționalității, al nediscriminării, al egalității de tratament, al transparenței și al concurenței, sunt respectate în ceea ce privește toți operatorii economici implicați în procedura de achiziții publice, indiferent de investigațiile inițiate și aflate în derulare în temeiul prezentului regulament. Prezentul regulament nu aduce atingere Directivelor 2014/23/UE, 2014/24/UE și 2014/25/UE în ceea ce privește obligațiile aplicabile în domeniul dreptului mediului, social și al muncii.
- (49) Autoritățile contractante sau entitățile contractante pot decide să atribuie un contract sub formă de loturi separate, în special în conformitate cu articolul 46 din Directiva 2014/24/UE și cu articolul 65 din Directiva 2014/25/UE, cu respectarea interdicției divizării artificiale. Contribuțiile financiare străine ar trebui notificate în cazul ofertanților care depun oferte pentru loturi cu o valoare care depășește un prag aplicabil.
- (50) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității operatorilor economici de a se baza pe capacitățile altor entități în conformitate cu Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE și 2014/25/UE.

- (51) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității autorității contractante sau a entității contractante de a solicita operatorilor economici să suplimenteze, să clarifice sau să completeze informațiile sau documentele relevante, astfel cum se prevede în Directiva 2014/23/UE, în Directiva 2014/24/UE sau în Directiva 2014/25/UE sau în dreptul național de punere în aplicare a acestora, cu condiția ca aceste solicitări să fie formulate cu respectarea deplină a principiilor egalității de tratament și transparenței.
- (52) Există o tendință puternică ca achizitorii publici să își centralizeze achizițiile pentru a realiza economii de scară și beneficii datorate eficienței. Astfel de organisme centrale de achiziție sunt considerate autorități contractante sau entități contractante în înțelesul Directivelor 2009/81/CE, 2014/24/UE și 2014/25/UE. Prin urmare, este oportun ca Comisia să poată examina subvențiile străine în contextul contractelor atribuite de astfel de autorități contractante sau entități contractante.
- (53) Ar trebui să se considere că subvențiile străine care permit unui operator economic să depună o ofertă anormal de avantajoasă în raport cu lucrările, produsele sau serviciile în cauză creează efectiv sau au potențialul de a crea o denaturare în cadrul unei proceduri de achiziții publice. Prin urmare, denaturările respective ar trebui evaluate pe baza unui set neexhaustiv de indicatori. Indicatorii ar trebui să poată permite stabilirea modului în care subvenția străină denaturează concurența prin îmbunătățirea poziției concurențiale a unei întreprinderi și prin crearea posibilității ca aceasta să depună o ofertă anormal de avantajoasă. Operatorilor economici ar trebui să li se dea posibilitatea de a justifica faptul că oferta nu este anormal de avantajoasă, inclusiv prin prezentarea elementelor menționate la articolul 69 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE sau la articolul 84 alineatul (2) din Directiva 2014/25/UE care reglementează ofertele anormal de scăzute.

Interzicerea atribuirii ar trebui să intervină numai atunci când caracterul avantajos al ofertei ce beneficiază de subvenții străine nu poate fi justificat pe baza altor factori, când contractul ar urma să fie atribuit ofertantului respectiv și când întreprinderea care a depus oferta nu a propus angajamente considerate adecvate și suficiente pentru remedierea deplină și eficace a denaturării. În consecință, interzicerea atribuirii se referă la procedura specifică în cadrul căreia a fost depusă oferta anormal de avantajoasă. Prin urmare, constatarea de către Comisie a faptului că un operator economic a beneficiat de o subvenție străină care denaturează piața internă, care i-a permis să prezinte o ofertă anormal de avantajoasă, nu ar trebui să fie considerată un element care să dea naștere unei excluderi în temeiul motivelor facultative de excludere prevăzute la articolul 38 alineatul (7) din Directiva 2014/23/UE, la articolul 57 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE sau la articolul 80 din Directiva 2014/25/UE în cadrul aceleiași proceduri de achiziții publice sau al unei alte proceduri de achiziții publice desfășurate în conformitate cu directivele menționate.

- (54) O ofertă anormal de avantajoasă ar putea proveni, de asemenea, de la subvențiile străine acordate unui subcontractant sau furnizor, din cauza impactului său concurențial asupra ofertei depuse la o autoritate contractantă sau la o entitate contractantă. Totuși, pentru a limita sarcina administrativă, numai subcontractanții sau furnizorii principali, și anume cei ale căror produse sau servicii se referă la elemente esențiale ale contractului sau depășesc un anumit procent din valoarea contractului, ar trebui să notifice contribuțiile financiare străine. Anumite elemente ale contractului pot fi considerate elemente esențiale, în special pe baza relevanței lor specifice pentru calitatea ofertei, incluzând *know-how-ul* specific, tehnologia, personalul specializat, brevetele sau avantajele similare de care dispun subcontractantul sau furnizorul, în special în cazul în care elementele respective au un rol hotărâtor în îndeplinirea în mare parte a cel puțin unuia dintre criteriile de selecție în cadrul unei proceduri de achiziții.

Pentru a asigura o bază faptică stabilă pentru analiză, analiza preliminară ar trebui să ia în considerare subcontractanții principali și furnizorii deja cunoscuți în etapa depunerii notificării sau a declarației complete, sau, în cazul procedurilor în mai multe etape, în etapa notificării sau a declarației actualizate. Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze posibilitatea operatorilor economici de a utiliza noi subcontractanți pentru executarea contractelor lor. Prin urmare, înlocuirea subcontractanților și a furnizorilor după depunerea notificării sau a declarației complete, a declarației sau a notificării actualizate, sau în cursul executării unui contract nu ar trebui să creeze obligații de notificare suplimentare, dar Comisia ar trebui să poată iniția o analiză din oficiu dacă deține informații, inclusiv provenite de la orice stat membru, persoană fizică sau juridică sau asociație, că acești subcontractanți și furnizori este posibil să fi beneficiat de subvenții străine.

- (55) În conformitate cu directivele privind achizițiile publice, oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic din perspectiva autorității contractante sau a entității contractante ar trebui identificată pe baza prețului sau a costului, utilizând o abordare bazată pe rentabilitate, precum calcularea costurilor pe ciclu de viață și poate include cel mai bun raport preț-calitate, care ar trebui să fie evaluat pe baza unor criterii care să includă aspecte calitative, de mediu sau sociale, legate de obiectul respectivului contract.
- (56) În contextul căilor de atac judiciare legate de aplicarea prezentului regulament referitoare în special la procedurile de achiziții publice, o instanță dintr-un stat membru în înțelesul articolului 267 din TFUE, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, are dreptul să ceară Curții de Justiție să pronunțe o hotărâre preliminară privind interpretarea dreptului Uniunii, inclusiv a prezentului regulament, sau, în cazul prevăzut la articolul 267 din TFUE, este obligată să sesizeze Curtea de Justiție în acest scop.

Totuși, pe baza jurisprudenței constante a Curții de Justiție, instanța respectivă dintr-un stat membru nu are dreptul să sesizeze Curtea de Justiție cu privire la validitatea deciziei Comisiei la cererea unui operator economic în cauză, care a avut posibilitatea de a introduce o acțiune în anulare împotriva deciziei respective, în special dacă era vizat în mod direct și individual de decizia menționată, dar nu a făcut acest lucru în termenul prevăzut la articolul 263 din TFUE.

- (57) Având în vedere natura mecanismului de analiză *ex ante* în cazul concentrărilor și al atribuirilor de contracte de achiziții publice și necesitatea garantării securității juridice cu privire la tranzacțiile specifice respective, o concentrare sau o ofertă de achiziții publice notificată și evaluată în cadrul procedurilor respective nu ar trebui să fie examinată din nou de Comisie din proprie inițiativă. Cu toate acestea, contribuțiile financiare cu privire la care Comisia a fost informată prin procedura de notificare este posibil să fie relevante și în afara concentrării sau a procedurii de achiziții publice respective.
- (58) Statele membre ar trebui să coopereze în mod eficace cu Comisia în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament. Pentru a facilita această cooperare, Comisia ar trebui să fie în măsură să instituie un mecanism de cooperare.
- (59) Pentru a colecta informații privind subvențiile străine, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a iniția investigații cu privire la sectoare specifice ale economiei, anumite tipuri de activități economice sau utilizarea anumitor instrumente de subvenții străine. Comisia ar trebui să poată utiliza informațiile obținute din astfel de investigații de piață pentru a revizui anumite tranzacții în cadrul procedurilor prevăzute în prezentul regulament.

- (60) În cazul în care Comisia suspectează existența unor subvenții străine repetate care denaturează piața internă, sau în cazul în care mai multe acțiuni de asigurare a respectării legii desfășurate în temeiul prezentului regulament identifică subvenții străine care denaturează piața internă acordate de aceeași țară terță, Comisia ar trebui să fie în măsură să se angajeze într-un dialog cu țara terță în cauză pentru a explora opțiunile care vizează încetarea sau modificarea subvențiilor străine care denaturează piața internă, în vederea eliminării efectelor lor de denaturare pe piața internă. În cazul în care un acord bilateral între Uniune și o țară terță prevede un mecanism de consultare ce acoperă subvențiile străine care denaturează piața internă care fac obiectul prezentului regulament, mecanismul de consultare respectiv ar putea fi utilizat pentru a facilita dialogul cu țara terță. Dialogul cu țara terță nu ar trebui să împiedice Comisia să inițieze sau să continue analizele aflate în desfășurare în temeiul prezentului regulament. Comisia ar trebui să informeze Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluțiile relevante.
- (61) Din motive de securitate juridică, este oportun să se limiteze perioada în care Comisia poate investiga o subvenție străină la 10 ani de la data acordării subvenției străine în cauză.
- (62) Din aceleași motive, este indicat să se prevadă termene de prescripție pentru impunerea și asigurarea plății amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu.
- (63) Din motive de transparență și de securitate juridică, este oportun ca toate deciziile adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament să fie publicate sau aduse la cunoștința publicului de către aceasta, după caz, fie integral, fie sub formă de rezumat.

- (64) Atunci când își publică deciziile, Comisia ar trebui să respecte normele privind secretul profesional, și anume protecția tuturor informațiilor confidențiale și a secretelor comerciale, în conformitate cu articolul 339 din TFUE. Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului², în funcție de care dintre acestea este aplicabil prelucrării respective.
- (65) În cazurile în care informațiile marcate drept confidențiale sau drept secret comercial de către întreprindere nu par să intre sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, este indicat să se instituie un mecanism prin care Comisia are dreptul să decidă în ce măsură astfel de informații pot fi divulgate. Orice decizie de respingere a unei cereri de a considera informațiile drept confidențiale ar trebui să indice un termen la sfârșitul căruia informațiile vor fi divulgate, astfel încât deținătorul informațiilor să poată utiliza orice protecție juridică pe care o are la dispoziție, inclusiv orice măsură provizorie.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

² Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (66) Întreprinderile care fac obiectul investigației în temeiul prezentului regulament ar trebui să aibă posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la motivele pe baza cărora Comisia intenționează să adopte o decizie și, prin urmare, ar trebui să aibă dreptul de acces la dosar. Concomitent cu asigurarea dreptului la apărare al întreprinderilor care fac obiectul investigației, este esențial ca secretele comerciale să fie protejate.
- (67) În cazul în care furnizorul informațiilor este de acord, Comisia ar trebui să poată utiliza informațiile obținute în temeiul prezentului regulament pentru aplicarea altor acte ale Uniunii.
- (68) Statele membre și Comisia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a garanta protecția informațiilor clasificate, în special în conformitate cu Acordul dintre statele membre ale Uniunii Europene, reunite în cadrul Consiliului, privind protecția informațiilor clasificate schimbate în interesul Uniunii Europene¹, cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei² și cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei³.

¹ Acord între statele membre ale Uniunii Europene, reunite în cadrul Consiliului, privind protecția informațiilor clasificate schimbate în interesul Uniunii Europene (JO C 202, 8.7.2011, p. 13).

² Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

³ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

- (69) Punerea în aplicare a prezentului regulament de către Uniune ar trebui să respecte dreptul Uniunii și Acordul OMC și să fie coerentă cu angajamentele asumate în cadrul altor acorduri comerciale și de investiții la care Uniunea sau statele membre sunt parte. Prezentul regulament ar trebui să completeze eforturile Uniunii de îmbunătățire a normelor multilaterale privind abordarea subvențiilor cu efect de denaturare.
- (70) Restricțiile privind libertățile prevăzute în articolele 34, 49, 56 și 63 din TFUE pot fi justificate prin necesitatea de a se evita concurența neloială, cu condiția să respecte, la fel ca alte restricții privind libertățile fundamentale, principiile generale ale dreptului Uniunii, cum ar fi principiul proporționalității și al securității juridice, și drepturile fundamentale.
- (71) Este posibil ca punerea în aplicare a prezentului regulament să se suprapună cu normele sectoriale, în special în domeniul transportului maritim și aerian. Prin urmare, este necesară clarificarea raportului dintre prezentul regulament și instrumentele sectoriale în care sunt abordate subvențiile străine, și anume Regulamentul (CEE) nr. 4057/86 al Consiliului¹, Regulamentul (UE) 2016/1035 al Parlamentului European și al Consiliului² și Regulamentul (UE) 2019/712 al Parlamentului European și al Consiliului³.

¹ Regulamentul (CEE) nr. 4057/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 privind practicile tarifare neloiale în transportul maritim (JO L 378, 31.12.1986, p. 14).

² Regulamentul (UE) 2016/1035 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva practicilor prejudiciabile în materie de prețuri în domeniul construcțiilor navale (JO L 176, 30.6.2016, p. 1).

³ Regulamentul (UE) 2019/712 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind protecția concurenței în domeniul transportului aerian și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 868/2004 (JO L 123, 10.5.2019, p. 4).

- (72) Actele adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament fac obiectul controlului Curții de Justiție în conformitate cu articolul 263 din TFUE. Curții de Justiție ar trebui să i se acorde, în conformitate cu articolul 261 din TFUE, competență de fond în ceea ce privește deciziile prin care Comisia impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu.
- (73) Pentru a consolida caracterul previzibil al prezentului regulament, Comisia ar trebui să publice și să actualizeze periodic orientări privind criteriile referitoare la stabilirea existenței unei denaturări cauzate de o subvenție străină pe piața internă, funcționarea testului comparativ, aplicarea competenței sale de a solicita o notificare prealabilă cu privire la orice concentrare sau orice contribuții financiare străine primite de un operator economic în cadrul unei proceduri de achiziții publice, precum și la evaluarea unei denaturări în cadrul unei proceduri de achiziții publice. Atunci când emite astfel de orientări, Comisia ar trebui să organizeze consultări adecvate cu părțile interesate și cu statele membre. Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament în etapele timpurii ale aplicării sale, Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a face publice clarificările privind aplicarea respectivelor dispoziții înainte de publicarea orientărilor.

- (74) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în conformitate cu articolul 291 din TFUE. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și ar trebui să se refere la: deciziile de încheiere a investigațiilor aprofundate, impunerea de măsuri provizorii, deciziile privind concentrările care au fost puse în aplicare cu încălcarea obligației de notificare sau cu încălcarea unei decizii privind angajamentele sau a unei decizii de interdicere a unei concentrări sau a atribuirii contractului în cadrul unei proceduri de achiziții publice, revocarea anumitor decizii și competențele de executare referitoare la forma, conținutul, detaliile procedurale și elementele conexe legate de analiza preliminară și investigația aprofundată.
- (75) Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a institui o procedură simplificată prin care să trateze anumite concentrări sau proceduri de achiziții publice pornind de la premisa că acestea par mai puțin susceptibile să genereze denaturări ale concurenței pe piața internă cauzate de subvenții străine.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(76) Pentru a se asigura condiții de concurență echitabile pe piața internă și pe termen lung, în vederea asigurării unei acoperiri adecvate a cazurilor investigate atât prin notificări, cât și din oficiu, limitând totodată sarcina administrativă excesivă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea pragurilor de notificare pentru concentrări și pentru procedurile de achiziții publice, precum și în ceea ce privește reducerea termenelor pentru analiza preliminară și investigația aprofundată a concentrărilor notificate sau a contribuțiilor financiare notificate în contextul unei proceduri de achiziții publice. Fără a aduce atingere posibilității de a modifica pragurile de notificare pentru concentrări și achiziții publice prin intermediul unei propuneri legislative, inclusiv în contextul analizei prevăzute de prezentul regulament, pragurile respective pot fi modificate printr-un act delegat o singură dată în cursul perioadei de delegare prevăzute în prezentul regulament. În ceea ce privește contribuțiile financiare în contextul unei proceduri de achiziții publice, competența de a adopta un astfel de act ar trebui să fie exercitată într-un mod care să țină seama de interesele IMM-urilor. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹. În special, pentru a se asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (77) În cazul în care o concentrare este supusă obligației de notificare în temeiul prezentului regulament, contribuțiile financiare acordate oricăreia dintre părțile la concentrare în ultimii trei ani care precedă data aplicării prezentului regulament ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În contextul unei proceduri de achiziții publice, prezentul regulament ar trebui să se aplice și unei contribuții financiare acordate unui operator economic în ultimii trei ani care precedă data aplicării prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Scopul prezentului regulament este de a contribui la buna funcționare a pieței interne prin instituirea unui cadru armonizat care să abordeze denaturările cauzate, direct sau indirect, de subvențiile străine, în vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile. Prezentul regulament stabilește norme și proceduri pentru investigarea subvențiilor străine care denaturează piața internă și pentru corectarea unor astfel de denaturări. Astfel de denaturări pot apărea cu privire la orice activitate economică și în special în cazul concentrărilor și al procedurilor de achiziții publice.
- (2) Prezentul regulament abordează subvențiile străine acordate unei întreprinderi, inclusiv unei întreprinderi publice controlate direct sau indirect de către stat, care desfășoară o activitate economică pe piața internă. Printre altele, se consideră că o întreprindere care dobândește controlul asupra unei întreprinderi stabilite în Uniune sau fuzionează cu aceasta, sau o întreprindere care participă la o procedură de achiziții publice în Uniune desfășoară o activitate economică pe piața internă.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. o „întreprindere”, în contextul procedurilor de achiziții publice, înseamnă un „operator economic” astfel cum este definit la articolul 1 punctul 14 din Directiva 2009/81/CE, la articolul 5 punctul 2 din Directiva 2014/23/UE, la articolul 2 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 2 punctul 6 din Directiva 2014/25/UE;
2. „contract”, în contextul procedurilor de achiziții publice, cu excepția cazului în care se prevede altfel, înseamnă un „contract de achiziție publică” astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24/UE, „contracte” astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2009/81/CE și „contracte de achiziții de produse, lucrări și servicii” astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2014/25/UE, precum și „concesiuni” astfel cum sunt definite la articolul 5 punctul 1 din Directiva 2014/23/UE;
3. o „procedură de achiziții publice” înseamnă:
 - (a) orice tip de procedură de atribuire reglementată de Directiva 2014/24/UE pentru încheierea unui contract de achiziție publică sau de Directiva 2014/25/UE pentru încheierea unui contract de achiziții de produse, lucrări și servicii;

- (b) o procedură de atribuire a unei concesiuni de lucrări sau de servicii, reglementată de Directiva 2014/23/UE;
 - (c) procedurile de atribuire a contractelor care intră sub incidența Directivei 2009/81/CE, cu excepția cazului în care sunt exceptate de statele membre în temeiul articolului 346 din TFUE;
 - (d) procedurile de atribuire a contractelor menționate la articolul 10 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/23/UE, la articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/24/UE sau la articolul 20 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/25/UE;
4. „autoritate contractantă”, în contextul procedurilor de achiziții publice, înseamnă o autoritate contractantă astfel cum este definită la articolul 1 punctul 17 din Directiva 2009/81/CE, la articolul 6 din Directiva 2014/23/UE, la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE și la articolul 3 din Directiva 2014/25/UE;
5. „entitate contractantă”, în contextul procedurilor de achiziții publice, înseamnă o entitate contractantă astfel cum este definită la articolul 1 punctul 17 din Directiva 2009/81/CE, la articolul 7 din Directiva 2014/23/UE și la articolul 4 din Directiva 2014/25/UE;
6. o „procedură în mai multe etape” înseamnă o procedură de achiziții publice în conformitate cu articolele 28-32 din Directiva 2014/24/UE și cu articolele 46-52 din Directiva 2014/25/UE, fie procedura restrânsă, o procedură competitivă cu negociere, o procedură negociată fără publicare prealabilă, un dialog competitiv sau un parteneriat pentru inovare, fie o procedură similară în conformitate cu Directiva 2014/23/UE.

Articolul 3

Existența unei subvenții străine

- (1) În sensul prezentului regulament, se consideră că există o subvenție străină atunci când o țară terță acordă, direct sau indirect, o contribuție financiară care conferă un avantaj unei întreprinderi care desfășoară o activitate economică pe piața internă, contribuție care este limitată, de drept sau de fapt, la una sau mai multe întreprinderi și industrii.
- (2) În sensul prezentului regulament, prin contribuție financiară se înțelege, printre altele:
 - (a) transferul de fonduri sau de pasive, cum ar fi injecțiile de capital, granturile, împrumuturile, garanțiile pentru împrumuturi, stimulentele fiscale, compensarea pierderilor din exploatare, compensarea obligațiilor financiare impuse de autoritățile publice, anularea datoriilor, conversia creanțelor în acțiuni sau reprogramarea datoriilor;
 - (b) renunțarea la veniturile care în mod normal sunt exigibile, cum ar fi scutirile fiscale sau acordarea de drepturi speciale sau exclusive fără o remunerație adecvată; sau
 - (c) furnizarea de bunuri sau servicii ori achiziționarea de bunuri sau servicii.

O contribuție financiară acordată de o țară terță include o contribuție financiară acordată de:

- (a) autoritatea guvernamentală centrală și de autoritățile publice de la toate celelalte niveluri;

- (b) o entitate publică străină, ale cărei acțiuni pot fi atribuite țării terțe, ținându-se seama de elemente precum caracteristicile entității și mediul juridic și economic predominant în statul în care entitatea își desfășoară activitatea, inclusiv rolul administrației publice în economie; sau
- (c) o entitate privată ale cărei acțiuni pot fi atribuite țării terțe, ținându-se seama de toate circumstanțele relevante.

Articolul 4

Denaturări pe piața internă

- (1) Se consideră că există o denaturare pe piața internă atunci când o subvenție străină este de natură să îmbunătățească poziția concurențială a unei întreprinderi pe piața internă și când subvenția străină respectivă influențează astfel negativ în mod efectiv, sau are potențialul de a influența negativ concurența de pe piața internă. Existența unei denaturări pe piața internă se stabilește pe baza unor indicatori, printre care se pot număra, în special:
 - (a) cuantumul subvenției străine;
 - (b) natura subvenției străine;
 - (c) situația întreprinderii, inclusiv dimensiunea acesteia și piețele sau sectoarele vizate;

- (d) nivelul și evoluția activității economice desfășurate de întreprindere pe piața internă;
 - (e) scopul și condițiile aferente subvenției străine, precum și utilizarea acesteia pe piața internă.
- (2) Atunci când cuantumul total al unei subvenții străine acordate unei întreprinderi nu depășește 4 milioane EUR pe parcursul oricărei perioade de trei ani consecutivi, se consideră că subvenția străină respectivă nu este susceptibilă să denatureze piața internă.
- (3) Atunci când cuantumul total al unei subvenții străine acordate unei întreprinderi nu depășește cuantumul unui ajutor *de minimis*, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 pentru fiecare țară terță pe parcursul oricărei perioade de trei ani consecutivi, se consideră că subvenția străină respectivă nu denaturează piața internă.
- (4) Se poate considera că o subvenție străină nu denaturează piața internă în măsura în care vizează repararea pagubelor provocate de calamități naturale sau de evenimente extraordinare.

Articolul 5

Categoriile de subvenții străine cele mai susceptibile să denatureze piața internă

- (1) Subvențiile străine cele mai susceptibile să denatureze piața internă sunt cele care se încadrează într-una dintre următoarele categorii:
- (a) o subvenție străină acordată unei întreprinderi aflate în dificultate o întreprindere care, în lipsa unei subvenții, cel mai probabil își va înceta activitatea pe termen scurt sau mediu, cu excepția cazului în care există un plan de restructurare care poate conduce la viabilitatea pe termen lung a întreprinderii respective și planul respectiv include o contribuție proprie semnificativă din partea întreprinderii;
 - (b) o subvenție străină sub forma unei garanții nelimitate pentru datoriile sau pasivele întreprinderii, și anume fără nicio limită în ceea ce privește cuantumul sau durata unei astfel de garanții;
 - (c) o măsură de finanțare a exporturilor care nu este în conformitate cu Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială;
 - (d) a subvenție străină care facilitează în mod direct o concentrare;
 - (e) o subvenție străină care permite unei întreprinderi să depună o ofertă anormal de avantajoasă, pe baza căreia întreprinderii i s-ar putea atribui contractul relevant.

- (2) Unei întreprinderi care face obiectul investigației i se acordă posibilitatea de a furniza informații relevante care să arate că o subvenție străină care se încadrează într-una dintre categoriile prevăzute la alineatul (1) nu denaturează piața internă în circumstanțele specifice ale cazului.

Articolul 6

Testul comparativ

- (1) Pe baza informațiilor primite, Comisia poate compara efectele negative ale unei subvenții străine în ceea ce privește denaturarea provocată pe piața internă, în conformitate cu articolele 4 și 5, cu efectele pozitive asupra dezvoltării activității economice subvenționate relevante pe piața internă, luând în considerare în același timp alte efecte pozitive ale subvenției străine, cum ar fi efectele pozitive mai ample în raport cu obiectivele de politică relevante, în special cele ale Uniunii.
- (2) Comisia ține seama de evaluarea menționată la alineatul (1) atunci când decide cu privire la impunerea de măsuri corective sau la acceptarea de angajamente, precum și cu privire la natura și nivelul măsurilor corective sau al angajamentelor.

Articolul 7

Angajamente și măsuri corective

- (1) Comisia poate impune măsuri corective pentru a remedia denaturarea pe care o subvenție străină o cauzează în mod efectiv sau are potențialul de a o cauza pe piața internă, cu excepția cazului în care a acceptat angajamentele propuse de întreprinderea care face obiectul investigației în temeiul alineatului (2).

- (2) Comisia poate accepta angajamentele propuse de întreprinderea care face obiectul investigației, în cazul în care acestea corectează pe deplin și în mod eficace denaturarea pieței interne. Atunci când acceptă astfel de angajamente, Comisia le conferă un caracter obligatoriu pentru întreprinderea care face obiectul investigației printr-o decizie privind angajamentele, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3). Respectarea de către întreprindere a angajamentelor convenite este monitorizată, dacă este cazul.
- (3) Angajamentele sau măsurile corective sunt proporționale și corectează pe deplin și în mod eficace denaturarea pe care subvenția străină o cauzează în mod efectiv sau are potențialul de a o cauza pe piața internă.
- (4) Angajamentele sau măsurile corective pot consta, printre altele, în următoarele:
- (a) oferirea accesului, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, la infrastructură, inclusiv structuri de cercetare, capacități de producție sau structuri esențiale, care a fost achiziționată sau sprijinită prin subvențiile străine care denaturează piața internă, cu excepția cazului în care un astfel de acces este deja prevăzut de legislația Uniunii;
 - (b) reducerea capacității sau a prezenței pe piață, inclusiv prin intermediul unei restricții temporare privind activitatea comercială;
 - (c) interzicerea anumitor investiții;

- (d) acordarea de licențe în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii pentru activele dobândite sau dezvoltate cu ajutorul subvențiilor străine;
 - (e) publicarea rezultatelor activităților de cercetare și dezvoltare;
 - (f) cesionarea anumitor active;
 - (g) obligarea întreprinderii în cauză să dizolve concentrarea în cauză;
 - (h) rambursarea subvenției străine, inclusiv a unei rate a dobânzii corespunzătoare, calculate în conformitate cu metoda stabilită în Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei¹;
 - (i) obligarea întreprinderilor în cauză să își adapteze structura de guvernare.
- (5) După caz, Comisia impune obligații de raportare și de transparență, inclusiv raportarea periodică cu privire la punerea în aplicare a angajamentelor și a măsurilor corective enumerate la alineatul (4).
- (6) În cazul în care întreprinderea care face obiectul investigației propune rambursarea subvenției străine, inclusiv o rată a dobânzii corespunzătoare, Comisia acceptă o astfel de rambursare cu titlu de angajament numai dacă se poate asigura că rambursarea este transparentă, verificabilă și eficace, ținând seama în același timp de riscul de eludare.

¹ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 140, 30.4.2004, p. 1).

Articolul 8

Informare cu privire la concentrările viitoare și la procedurile de achiziții publice

În deciziile adoptate în temeiul articolelor 11, 25 și 31 și în cazul în care acest lucru este proporțional și necesar, întreprinderii care face obiectul investigației i se poate solicita să informeze Comisia, pentru o perioadă limitată, cu privire la participarea sa la concentrări sau la proceduri de achiziții publice. Solicitarea respectivă nu aduce atingere obligațiilor de notificare în temeiul articolelor 21 și 29.

Capitolul 2

Analiza din oficiu și dispoziții generale pentru analizarea subvențiilor străine

Articolul 9

Analiza din oficiu a subvențiilor străine

- (1) Comisia poate examina din proprie inițiativă informații din orice sursă, inclusiv de la statele membre, o persoană fizică sau juridică sau de la o asociație, cu privire la presupuse subvenții străine care denaturează piața internă.
- (2) Analizele din oficiu ale procedurilor de achiziții publice se limitează la contractele atribuite.

Astfel de analize nu conduc la anularea deciziei de atribuire a unui contract sau la rezilierea unui contract.

Articolul 10
Analiza preliminară

- (1) În cazul în care consideră că informațiile menționate la articolul 9 indică posibilitatea existenței unei subvenții străine care denaturează piața internă, Comisia solicită toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a evalua, cu titlu preliminar, dacă contribuția financiară supusă examinării constituie o subvenție străină și dacă aceasta denaturează piața internă. În acest scop, Comisia poate, în special:
- (a) să solicite informații în conformitate cu articolul 13; și
 - (b) să efectueze inspecții în interiorul și în afara Uniunii, în conformitate cu articolul 14 sau cu articolul 15.
- (2) În cazul în care un stat membru a informat Comisia că are în vedere sau a deschis o procedură națională relevantă, Comisia informează statul membru respectiv cu privire la începerea analizei preliminare. În special, Comisia informează statele membre, care au notificat Comisiei o procedură națională în temeiul Regulamentului (UE) 2019/452, cu privire la începerea analizei preliminare. În cazul în care analiza preliminară este inițiată în legătură cu o procedură de achiziții publice, Comisia informează, de asemenea, autoritatea contractantă sau entitatea contractantă în cauză.

- (3) În cazul în care Comisia, pe baza analizei preliminare, are suficiente indicii că unei întreprinderi i s-a acordat o subvenție străină care denaturează piața internă, Comisia:
- (a) adoptă o decizie de inițiere a unei investigații aprofundate (denumită în continuare „decizie de inițiere a investigației aprofundate”), în care sunt rezumate elementele relevante de fapt și de drept și este inclusă evaluarea preliminară a existenței unei subvenții străine și a denaturării efective sau potențiale a pieței interne;
 - (b) informează întreprinderea care face obiectul investigației;
 - (c) informează statele membre și, în cazul în care investigația aprofundată este inițiată în legătură cu o procedură de achiziții publice, informează autoritatea contractantă sau entitatea contractantă în cauză; și
 - (d) publică un anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* prin care invită la prezentarea punctelor de vedere în scris, într-un termen stabilit de Comisie.
- (4) În cazul în care, în urma unei analize preliminare, Comisia ajunge la concluzia că nu există suficiente indicii pentru a iniția investigația aprofundată, fie pentru că nu există nicio subvenție străină, fie pentru că nu există indicii suficiente privind o denaturare efectivă sau potențială a pieței interne, aceasta încheie analiza preliminară și informează în acest sens întreprinderea care face obiectul investigației, statele membre care au fost informate în temeiul alineatului (2), precum și, în cazul în care analiza preliminară a fost inițiată în legătură cu o procedură de achiziții publice, autoritatea contractantă sau entitatea contractantă în cauză.

Articolul 11
Investigația aprofundată

- (1) În cursul investigației aprofundate, Comisia evaluează în detaliu subvenția străină identificată în decizia de inițiere a investigației aprofundate și solicită toate informațiile pe care le consideră necesare în conformitate cu articolele 13, 14 și 15.
- (2) În cazul în care constată, în temeiul articolelor 4-6, că o subvenție străină denaturează piața internă, Comisia poate adopta un act de punere în aplicare sub forma unei decizii de impunere a unor măsuri corective (denumită în continuare „decizie privind măsurile corective”). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).
- (3) În cazul în care Comisia constată, în temeiul articolelor 4-6, că o subvenție străină denaturează piața internă și întreprinderea care face obiectul investigației propune angajamente pe care Comisia le consideră adecvate și suficiente pentru remedierea deplină și eficace a denaturării, Comisia poate să adopte un act de punere în aplicare sub forma unei decizii prin care să confere respectivelor angajamente caracter obligatoriu pentru întreprinderea în cauză (denumită în continuare „decizie privind angajamentele”). Se consideră că o decizie prin care se acceptă rambursarea unei subvenții străine în conformitate cu articolul 7 alineatul (6) este o decizie privind angajamentele. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

- (4) Comisia adoptă un act de punere în aplicare sub forma unei decizii de a nu ridica obiecții (denumită în continuare „decizie fără obiecții”) în cazul în care constată că:
- (a) evaluarea preliminară, astfel cum este prevăzută în decizia sa de inițiere a investigației aprofundate, nu se confirmă; sau
 - (b) o denaturare a pieței interne este compensată de efecte pozitive în înțelesul articolului 6.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

- (5) Comisia depune toate eforturile pentru a adopta o decizie în termen de 18 luni de la inițierea investigației aprofundate.

Articolul 12

Măsuri provizorii

- (1) Pentru a menține concurența pe piața internă și pentru a preveni prejudiciile ireparabile, Comisia poate adopta un act de punere în aplicare sub forma unei decizii de impunere a unor măsuri provizorii, în cazul în care:
- (a) există suficiente indicii că o contribuție financiară constituie subvenție străină și denaturează piața internă; și

(b) există un risc de prejudiciere gravă și ireparabilă a concurenței pe piața internă.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

- (2) Măsurile provizorii pot consta în special, dar nu exclusiv, în măsurile menționate la articolul 7 alineatul (4) literele (a), (c) și (d). Nu se pot lua măsuri provizorii cu privire la procedurile de achiziții publice.
- (3) Măsurile provizorii se aplică fie pentru o perioadă specificată, care poate fi reînnoită în măsura în care este necesar și adecvat, fie până la adoptarea deciziei finale.

Articolul 13

Cereri de informații

- (1) Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate solicita informații în conformitate cu prezentul articol.
- (2) Comisia poate solicita unei întreprinderi care face obiectul investigației să furnizeze toate informațiile necesare, inclusiv informații privind oferta sa în cadrul unei proceduri de achiziții publice.
- (3) De asemenea, Comisia poate solicita astfel de informații din partea altor întreprinderi sau asociații de întreprinderi, inclusiv informații privind ofertele lor în cadrul procedurilor de achiziții publice, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității.

- (4) Într-o cerere de informații în temeiul alineatului (2) sau (3):
- (a) se indică temeiul juridic și scopul cererii, se precizează ce informații sunt cerute și se stabilește un termen adecvat în care trebuie furnizate informațiile;
 - (b) se include o declarație conform căreia, dacă informațiile furnizate sunt incorecte, incomplete sau înșelătoare, ar putea fi impuse amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, astfel cum se prevede la articolul 17;
 - (c) se include o declarație conform căreia, în temeiul articolului 16, în caz de lipsă de cooperare, Comisia poate lua o decizie pe baza datelor care îi sunt disponibile.
- (5) La cererea Comisiei, statele membre îi furnizează toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost atribuite prin prezentul regulament. Alineatul (4) litera (a) se aplică *mutatis mutandis*.
- (6) De asemenea, Comisia poate solicita unei țări terțe să furnizeze toate informațiile necesare. Alineatul (4) literele (a) și (c) se aplică *mutatis mutandis*.
- (7) Comisia poate chestiona o persoană fizică sau juridică care își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații. În cazul în care interviul nu se desfășoară la sediul Comisiei, prin telefon sau prin alte mijloace electronice, înainte de interviu Comisia:
- (a) informează statul membru pe teritoriul căruia urmează să aibă loc interviul; sau

- (b) obține acordul țării terțe pe teritoriul căreia urmează să aibă loc interviul.

Articolul 14

Inspecții în cadrul Uniunii

- (1) Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate efectua inspecțiile necesare la întreprinderi și asociații de întreprinderi.
- (2) În cazul în care Comisia întreprinde o astfel de inspecție, funcționarii autorizați de Comisie să efectueze o inspecție sunt împuterniciți:
- (a) să intre în orice sediu, pe orice teren și în orice mijloc de transport al întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi;
 - (b) să examineze registrele și alte documente privind activitatea economică, indiferent de suportul pe care sunt stocate, și să acceseze orice informație care este accesibilă entității care face obiectul inspecției și de a lua sau a solicita copii sau extrase ale registrelor sau ale documentelor respective;
 - (c) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asociației de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile acestuia;
 - (d) să sigileze orice sediu comercial și orice registru sau evidență pe perioada inspecției și în măsura necesară pentru inspecție.

- (3) Întreprinderea sau asociația de întreprinderi în cauză se supune inspecțiilor dispuse printr-o decizie de către Comisie. Funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc pentru a efectua o inspecție își exercită competențele pe baza prezentării unei decizii a Comisiei în care:
- (a) se precizează obiectul și scopul inspecției;
 - (b) se include o declarație conform căreia, în temeiul articolului 16, în caz de lipsă de cooperare, Comisia poate lua o decizie pe baza datelor care sunt disponibile;
 - (c) se menționează posibilitatea impunerii de amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, astfel cum sunt prevăzute la articolul 17; și
 - (d) se precizează dreptul de a ataca decizia în fața Curții de Justiție în temeiul articolului 263 din TFUE.
- (4) Cu suficient timp înainte de inspecție, Comisia aduce inspecția la cunoștința statului membru pe teritoriul căruia urmează să fie efectuată, precum și data la care aceasta urmează să înceapă.
- (5) Funcționarii și alte persoane autorizate sau desemnate de statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția oferă în mod activ asistență, la cererea statului membru sau a Comisiei, funcționarilor și altor persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc. În acest scop, ei dispun de competențele prevăzute la alineatul (2).

- (6) Atunci când funcționarii sau alte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc pe aceștia constată că o întreprindere sau o asociație de întreprinderi se opune inspecției în înțelesul prezentului articol, statul membru pe teritoriul căruia are loc inspecția le acordă asistența necesară și solicită, dacă este cazul, asistență din partea poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției. În cazul în care asistența prevăzută la prezentul alineat necesită autorizarea de către o autoritate judiciară în conformitate cu reglementările naționale, se solicită eliberarea unei astfel de autorizații. Autorizația poate fi solicitată și ca măsură de precauție.
- (7) La cererea Comisiei, un stat membru efectuează pe teritoriul său orice inspecție sau altă acțiune de stabilire a faptelor în temeiul dreptului său intern pentru a constata dacă există o subvenție străină care denaturează piața internă.

Articolul 15

Inspecții în afara Uniunii

Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate desfășura inspecții pe teritoriul unei țări terțe, cu condiția ca guvernul țării terțe respective să fi fost informat oficial și să nu fi ridicat obiecții cu privire la inspecție. De asemenea, Comisia poate solicita întreprinderii sau asociației de întreprinderi să își dea acordul pentru inspecție. Se aplică *mutatis mutandis* articolul 14 alineatele (1) și (2) și alineatul (3) literele (a) și (b).

Articolul 16
Lipsa cooperării

- (1) În temeiul articolului 10, al articolului 11, al articolului 25 alineatul (3) litera (c) sau al articolului 31 alineatul (2), Comisia poate lua o decizie pe baza datelor disponibile, în cazul în care întreprinderea care face obiectul investigației sau țara terță care a acordat subvenția străină:
- (a) furnizează informații incomplete, incorecte sau înșelătoare ca răspuns la o cerere de informații adresată în temeiul articolului 13;
 - (b) nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit de Comisie;
 - (c) refuză să se supună inspecției efectuate de Comisie în interiorul sau în afara Uniunii, astfel cum a fost dispusă în temeiul articolului 14 sau 15; sau
 - (d) împiedică în alt mod desfășurarea analizei preliminare sau a investigației aprofundate.
- (2) În cazul în care o întreprindere sau o asociație de întreprinderi, un stat membru sau o țară terță a furnizat Comisiei informații incorecte sau înșelătoare, informațiile respective nu sunt luate în considerare.

- (3) În cazul în care o întreprindere, inclusiv o întreprindere publică controlată direct sau indirect de stat, nu furnizează informațiile necesare pentru a se stabili dacă o contribuție financiară îi conferă un avantaj, se poate considera că întreprinderea respectivă a beneficiat de respectivul avantaj.
- (4) Atunci când se folosesc datele disponibile, rezultatul procedurii poate fi mai puțin favorabil pentru întreprindere decât dacă aceasta ar fi cooperat.

Articolul 17

Amenzi și penalități cu titlu cominatoriu

- (1) Comisia poate impune, printr-o decizie, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o întreprindere sau o asociație de întreprinderi, în mod intenționat sau din neglijență:
- (a) furnizează informații incomplete, incorecte sau înșelătoare ca răspuns la o cerere de informații în temeiul articolului 13, sau nu furnizează informațiile în termenul stabilit;
 - (b) pe parcursul inspecțiilor efectuate în temeiul articolului 14, prezintă într-o formă incompletă registrele contabile sau alte evidențe solicitate în legătură cu activitatea comercială;
 - (c) ca răspuns la o întrebare adresată în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (c):
 - (i) oferă un răspuns incorect sau înșelător;

- (ii) nu rectifică, într-un termen stabilit de Comisie, un răspuns incorect, incomplet sau înșelător oferit de un membru al personalului; sau
 - (iii) nu furnizează sau refuză să furnizeze un răspuns complet cu privire la fapte care au legătură cu obiectul și scopul unei inspecții dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 14 alineatul (3);
 - (d) refuză să se supună inspecțiilor dispuse în temeiul articolului 13 sau a rupt sigiliile aplicate în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (d); sau
 - (e) nu respectă condițiile pentru accesul la dosar sau condițiile de divulgare impuse de Comisie în temeiul articolului 42 alineatul (4).
- (2) Amenzile impuse în temeiul alineatului (1) nu depășesc 1 % din cifra totală de afaceri realizată de întreprinderea sau asociația de întreprinderi în cauză în exercițiul financiar precedent.
- (3) Penalitățile cu titlu cominatoriu impuse în temeiul alineatului (1) nu depășesc 5 % din media zilnică a cifrei totale de afaceri realizate de întreprinderea sau asociația de întreprinderi în cauză în exercițiul financiar precedent, pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere, calculate de la data prevăzută în decizie, până când aceasta prezintă în mod corect și complet informațiile solicitate de Comisie sau până când se supune unei inspecții.
- (4) Înainte de adoptarea oricărei decizii în conformitate cu alineatul (1) litera (a), Comisia stabilește un termen definitiv de două săptămâni pentru primirea informațiilor lipsă de la întreprindere sau de la asociația de întreprinderi.

- (5) În cazul în care întreprinderea nu respectă o decizie privind angajamentele, adoptată în temeiul articolului 11 alineatul (3), o decizie prin care sunt dispuse măsuri provizorii, adoptată în temeiul articolului 12, sau o decizie privind măsuri corective, adoptată în temeiul articolului 11 alineatul (2), Comisia poate impune printr-o decizie:
- (a) amenzi care nu depășesc 10 % din cifra totală de afaceri realizată de întreprinderea în cauză în exercițiul financiar precedent; sau
 - (b) penalități cu titlu cominatoriu care nu depășesc 5 % din media zilnică a cifrei totale de afaceri realizată de întreprinderea în cauză în exercițiul financiar precedent, pentru fiecare zi de neconformare, începând cu data deciziei Comisiei prin care se impun astfel de penalități, până când Comisia constată că întreprinderea respectă decizia.

Comisia poate impune, de asemenea, astfel de amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care întreprinderea nu respectă o decizie adoptată în temeiul articolului 11, 25 sau 31, prin care întreprinderea a fost obligată să informeze Comisia cu privire la participarea sa viitoare la concentrări sau la proceduri de achiziții publice în temeiul articolului 8.

- (6) Atunci când stabilește cuantumul amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu, Comisia ia în considerare natura, gravitatea și durata încălcării, ținându-se seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării.

- (7) În cazul în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi în cauză și-a îndeplinit obligația a cărei nerespectare era vizată de penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate reduce valoarea definitivă a penalităților cu titlu cominatoriu față de valoarea stabilită în temeiul deciziei inițiale de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

Articolul 18

Revocare

- (1) Comisia poate revoca o decizie adoptată în temeiul articolului 11 alineatul (2), (3) sau (4), al articolului 25 alineatul (3) și al articolului 31 alineatul (1), (2) sau (3) și poate adopta un nou act de punere în aplicare sub forma unei decizii în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) întreprinderea căreia i s-a adresat decizia inițială acționează contrar angajamentelor sale sau măsurilor corective impuse;
 - (b) decizia inițială s-a bazat pe informații incomplete, incorecte sau înșelătoare;
 - (c) măsurile corective sau angajamentele nu sunt eficiente.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

- (2) Revocarea și adoptarea unei noi decizii de către Comisie în temeiul alineatului (1) nu aduc atingere deciziei autorității contractante sau a entității contractante care atribuie un contract. De asemenea, acestea nu aduc atingere unui contract deja încheiat în urma unei astfel de decizii de atribuire.

Capitolul 3

Concentrări

Articolul 19

Denaturări pe piața internă cauzate de subvenții străine acordate în cadrul concentrărilor

Atunci când evaluează dacă o subvenție străină acordată în cadrul unei concentrări denaturează piața internă în înțelesul articolului 4 sau 5, evaluarea respectivă se limitează la concentrarea în cauză. În cadrul evaluării se iau în considerare numai subvențiile străine acordate în ultimii trei ani de dinaintea încheierii acordului, a anunțării ofertei publice sau a preluării unei participații de control.

Articolul 20

Concentrările și pragurile de notificare

- (1) În sensul prezentului regulament, se consideră că se realizează o concentrare în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma oricăreia dintre următoarele:
- (a) fuzionarea a două sau mai multe întreprinderi sau părți ale unor întreprinderi care anterior erau independente;
 - (b) preluarea, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere sau de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare sau de active, fie prin contract sau prin orice alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia sau mai multor întreprinderi sau părți ale acestora.

- (2) Crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome constituie o concentrare în înțelesul alineatului (1).
- (3) În sensul prezentului regulament, se consideră că există o concentrare supusă obligației de notificare atunci când, în cadrul unei concentrări:
- (a) cel puțin una dintre întreprinderile care fuzionează, întreprinderea achiziționată sau societatea în comun este stabilită în Uniune și realizează în Uniune o cifră totală de afaceri de cel puțin 500 de milioane EUR; și
 - (b) următoarelor întreprinderi li s-au acordat contribuții financiare combinate în valoare totală de peste 50 de milioane EUR de către țări terțe, în cursul ultimilor trei ani anteriori încheierii acordului, anunțării ofertei publice sau preluării unei participații de control:
 - (i) în cazul unei achiziții, cel care dobândește controlul și întreprinderea achiziționată;
 - (ii) în cazul unei fuziuni, întreprinderile care fuzionează;
 - (iii) în cazul unei societăți în comun, întreprinderile care formează societatea în comun și societatea în comun.

- (4) Nu se consideră că s-a realizat o concentrare în cazul în care:
- (a) instituții de credit sau alte instituții financiare sau societăți de asigurări, ale căror activități obișnuite includ tranzacționarea și negocierea de valori mobiliare în contul lor sau în contul altora, dețin temporar valori mobiliare ale unei întreprinderi pe care le-au achiziționat în vederea revinderii, cu condiția să nu își exercite drepturile de vot conferite de valorile mobiliare în cauză pentru a determina comportamentul concurențial al întreprinderii respective sau cu condiția să își exercite aceste drepturi de vot numai pentru pregătirea cesionării integrale sau parțiale a întreprinderii respective sau a activelor acesteia sau a cesionării valorilor mobiliare în cauză și cu condiția ca cesiunea să aibă loc în termen de un an de la data achiziției;
 - (b) controlul este dobândit de o persoană mandată de autoritățile publice în conformitate cu dreptul statului membru în domeniul lichidării, falimentului, insolvenței, încetării plăților, concordatelor sau al altor proceduri similare;

- (c) operațiunile menționate la alineatul (1) litera (b) sunt realizate de holdingurile financiare astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹, cu condiția ca drepturile de vot legate de participațiile deținute, în special în ceea ce privește numirea membrilor organelor de conducere și de supraveghere ale întreprinderilor la care dețin participațiile, să fie exercitate doar pentru a menține valoarea integrală a investițiilor respective și nu pentru a stabili, direct sau indirect, comportamentul concurențial al respectivelor întreprinderi.

Termenul de un an menționat la primul paragraf litera (a) poate fi prelungit de către Comisie la cerere, în cazul în care instituțiile sau societățile în cauză pot dovedi că cesionarea nu a fost posibilă, în condiții rezonabile, în termenul stabilit;

- (5) Controlul decurge din drepturi, contracte sau orice alte mijloace care, separat sau combinate și având în vedere considerentele de fapt sau de drept relevante, conferă posibilitatea exercitării unei influențe decisive asupra unei întreprinderi, în special prin:
 - (a) dreptul de proprietate sau dreptul de folosință integrală sau parțială asupra activelor unei întreprinderi;
 - (b) drepturi sau contracte care conferă o influență decisivă asupra structurii, voturilor sau deciziilor organelor unei întreprinderi.

¹ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (6) Controlul este dobândit de persoane sau de întreprinderi care:
- (a) sunt titulare ale drepturilor sau beneficiare ale drepturilor în baza contractelor în cauză; sau
 - (b) deși nu sunt titularele acestor drepturi sau beneficiare ale drepturilor în baza acestor contracte, au competența de a exercita drepturile care decurg din acestea.

Articolul 21

Notificarea prealabilă a concentrărilor

- (1) Concentrările supuse obligației de notificare se notifică Comisiei înainte de punerea lor în aplicare și după încheierea acordului, după anunțarea ofertei publice sau după preluarea unei participații de control.
- (2) Întreprinderile în cauză pot, de asemenea, să notifice concentrarea propusă atunci când demonstrează Comisiei intenția de bună-credință de a încheia un acord sau, în cazul unei oferte publice, atunci când și-au anunțat public intenția de a face o astfel de ofertă, cu condiția ca acordul sau oferta avută în vedere să aibă ca rezultat o concentrare supusă obligației de notificare în temeiul alineatului (1).
- (3) O concentrare constând într-o fuziune în înțelesul articolului 20 alineatul (1) litera (a) sau în preluarea controlului în comun în înțelesul articolului 20 alineatul (1) litera (b) se notifică împreună de către părțile la fuziune sau de către cele care dobândesc controlul în comun, după caz. În toate celelalte cazuri, notificarea este efectuată de persoana sau întreprinderea care preia controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi în întregime sau parțial.

- (4) În cazul în care întreprinderile în cauză nu își îndeplinesc obligația de notificare, Comisia poate analiza o concentrare supusă obligației de notificare în conformitate cu prezentul regulament, solicitând notificarea concentrării respective. În acest caz, Comisia nu este obligată să respecte termenele menționate la articolul 24 alineatele (1) și (4).
- (5) Comisia poate solicita notificarea prealabilă a oricărei concentrări care nu este supusă obligației de notificare în înțelesul articolului 20, în orice moment înainte de punerea sa în aplicare, atunci când suspectează că este posibil ca întreprinderilor în cauză să li se fi acordat subvenții străine în ultimii trei ani de dinaintea concentrării. În sensul prezentului regulament, se consideră că o astfel de concentrare este supusă obligației de notificare.

Articolul 22

Calcularea cifrei de afaceri

- (1) Cifra totală de afaceri cuprinde sumele obținute de întreprinderile în cauză pe parcursul exercițiului financiar anterior din vânzarea de produse și prestarea de servicii făcând parte din activitățile obișnuite ale întreprinderilor în cauză, după deducerea rabaturilor aplicate la vânzare și a taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legate de cifra de afaceri. Cifra totală de afaceri a unei întreprinderi în cauză nu include vânzările de produse sau prestările de servicii intervenite între oricare dintre întreprinderile menționate la alineatul (4).

Cifra de afaceri realizată în Uniune include produsele vândute și serviciile prestate întreprinderilor sau consumatorilor în Uniune.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care concentrarea constă în achiziționarea unor părți ale uneia sau ale mai multor întreprinderi, indiferent dacă acestea au sau nu personalitate juridică, pentru vânzător sau vânzători se ia în considerare numai cifra de afaceri relevantă pentru părțile care fac obiectul concentrării.

Totuși, două sau mai multe operațiuni, în înțelesul primului paragraf de la prezentul alineat, care au loc pe parcursul unei perioade de doi ani între aceleași persoane sau întreprinderi sunt tratate ca fiind una și aceeași concentrare, realizată la data încheierii ultimei operațiuni.

- (3) În locul cifrei de afaceri se folosesc următoarele:

(a) pentru instituțiile de credit și pentru alte instituții financiare, suma următoarelor elemente de venit, în conformitate cu definiția din Directiva 86/635/CEE a Consiliului¹, după deducerea taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legate de aceste elemente, dacă este cazul:

(i) venituri din dobânzi și venituri asimilate;

¹ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

- (ii) venituri din valori mobiliare:
 - venituri din acțiuni și din alte valori mobiliare cu randament variabil,
 - venituri din participații,
 - venituri din acțiunile deținute la întreprinderile afiliate;
 - (iii) comisioane de încasat;
 - (iv) profit net din operațiuni financiare;
 - (v) alte venituri din exploatare;
- (b) pentru întreprinderile de asigurare, valoarea primelor brute subscrise care includ toate sumele încasate sau de încasat în temeiul unor contracte de asigurare emise de către sau în numele întreprinderilor de asigurare, inclusiv primele plătite reasigurătorilor, și după deducerea impozitelor, a contribuțiilor parafiscale sau a taxelor percepute pe baza cuantumului primelor individuale sau a volumului total al primelor.

În sensul literei (a), în cazul unei instituții de credit sau financiare, cifra de afaceri în Uniune include elementele de venit, astfel cum sunt definite la litera menționată, care sunt încasate de sucursala sau divizia instituției care este stabilită în Uniune.

În sensul literei (b), pentru o întreprindere de asigurare, cifra de afaceri în Uniune include primele brute primite de rezidenții din Uniune.

- (4) Fără a aduce atingere alineatului (2), cifra totală de afaceri a unei întreprinderi în cauză se calculează prin adunarea cifrelor de afaceri ale:
- (a) întreprinderii în cauză;
 - (b) întreprinderilor la care întreprinderea în cauză, în mod direct sau indirect:
 - (i) deține peste jumătate din capital sau din capitalul de exploatare,
 - (ii) are competența de a exercita peste jumătate din drepturile de vot,
 - (iii) are competența de a numi peste jumătate din membrii consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organelor care reprezintă legal întreprinderile respective, sau
 - (iv) are dreptul de a gestiona activitățile întreprinderilor respective;
 - (c) întreprinderilor care dețin în întreprinderea în cauză oricare dintre drepturile sau competențele menționate la litera (b);
 - (d) întreprinderilor în care o întreprindere menționată la litera (c) deține oricare dintre drepturile sau competențele menționate la litera (b);
 - (e) întreprinderilor în care două sau mai multe întreprinderi menționate la literele (a)-(d) dețin împreună oricare dintre drepturile sau competențele menționate la litera (b).

- (5) În cazul în care întreprinderile în cauză dețin împreună drepturile sau competențele enumerate la alineatul (4) litera (b), la calcularea cifrei totale de afaceri a întreprinderilor în cauză:
- (a) se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse și prestările de servicii intervenite între întreprinderea comună și orice întreprinderi terțe și această cifră de afaceri se distribuie în mod egal între întreprinderile în cauză;
 - (b) nu se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse sau prestările de servicii intervenite între întreprinderea comună și fiecare dintre întreprinderile în cauză sau orice altă întreprindere care are legături cu oricare dintre ele, în conformitate cu alineatul (4) literele (b)-(e).

Articolul 23

Cumularea contribuțiilor financiare

Valoarea cumulată a contribuției financiare acordate unei întreprinderi în cauză se calculează adunându-se contribuțiile financiare furnizate de țări terțe tuturor întreprinderilor menționate la articolul 22 alineatul (2) și la articolul 22 alineatul (4) literele (a)-(e).

Articolul 24

Suspendarea concentrărilor și termene

- (1) O concentrare supusă obligației de notificare nu se pune în aplicare înainte de notificare.

În plus:

- (a) în cazul în care Comisia primește o notificare completă, concentrarea nu se pune în aplicare timp de 25 de zile lucrătoare de la primirea notificării.
- (b) în cazul în care Comisia inițiază o investigație aprofundată în termen de cel mult 25 de zile lucrătoare de la primirea notificării complete, concentrarea nu se pune în aplicare timp de 90 de zile lucrătoare de la inițierea investigației aprofundate. Acest termen se prelungește cu 15 zile lucrătoare în cazul în care întreprinderile în cauză propun angajamente în temeiul articolului 7 în vederea remedierii denaturării generate pe piața internă.
- (c) în cazul în care Comisia a adoptat o decizie în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a) sau (b), concentrarea poate fi pusă în aplicare ulterior.

Termenul menționat la literele (a) și (b) începe să curgă din ziua lucrătoare următoare celei în care este primită notificarea completă sau în care este adoptată decizia relevantă a Comisiei.

- (2) Alineatul (1) nu împiedică punerea în aplicare a unei oferte publice sau a unei serii de operațiuni cu valori mobiliare, inclusiv cu valori mobiliare convertibile în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață de tipul bursei de valori, prin care se dobândește controlul de la vânzători diferiți, cu condiția ca:
- (a) respectiva concentrare să fie notificată fără întârziere Comisiei, în temeiul articolului 21; și
 - (b) cel care dobândește controlul să nu exercite drepturile de vot aferente valorilor mobiliare în cauză sau să facă acest lucru numai pentru a menține valoarea integrală a investiției sale în temeiul unei derogări acordate de Comisie în temeiul alineatului (3) din prezentul articol.
- (3) Comisia poate acorda, la cerere, o derogare de la obligațiile prevăzute la alineatul (1) sau (2). Într-o cerere pentru acordarea unei derogări se precizează motivele cererii respective. La adoptarea unei decizii privind cererea, Comisia ia în considerare, în special, efectele suspendării asupra uneia sau mai multor întreprinderi implicate în concentrare sau asupra unei terțe părți și riscul unei denaturări pe piața internă pe care îl prezintă concentrarea. O astfel de derogare poate fi acordată sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții și obligații, în vederea asigurării absenței oricărei denaturări pe piața internă. O derogare poate fi solicitată și acordată în orice moment, fie înainte de notificare, fie după operațiune.
- (4) Termenele prevăzute la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol se prelungesc dacă întreprinderile formulează o cerere în acest sens în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la inițierea investigației aprofundate în temeiul articolului 10. Întreprinderile în cauză pot formula o singură astfel de cerere.

Comisia poate prelungi termenele prevăzute la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol în orice moment după inițierea investigației aprofundate, cu acordul întreprinderilor în cauză.

Durata totală a oricărei sau a oricăror prelungiri efectuate în temeiul prezentului alineat nu depășește 20 de zile lucrătoare.

- (5) Comisia poate, în mod excepțional, să suspende termenele prevăzute la alineatul (1) în cazul în care întreprinderile nu au furnizat informațiile complete solicitate în temeiul articolului 13 sau au refuzat să se supună unei inspecții dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 14.
- (6) Comisia poate adopta o decizie în temeiul articolului 25 alineatul (3) fără a fi obligată să respecte termenele prevăzute la alineatele (1) și (4) de la prezentul articol în cazurile în care:
 - (a) constată că o concentrare a fost pusă în aplicare cu încălcarea angajamentelor aferente unei decizii adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a); sau
 - (b) s-a revocat o decizie în temeiul articolului 25 alineatul (1).
- (7) Orice operațiune derulată cu încălcarea alineatului (1) este considerată valabilă numai după adoptarea unei decizii în temeiul articolului 25 alineatul (3).

- (8) Prezentul articol nu are niciun efect asupra valabilității operațiunilor cu valori mobiliare, inclusiv asupra operațiunilor cu valori mobiliare care pot fi convertite în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață de tipul bursei de valori, cu excepția cazurilor în care vânzătorul și cumpărătorul aveau sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de faptul că operațiunea a fost efectuată cu încălcarea alineatului (1).

Articolul 25

Norme procedurale aplicabile analizei preliminare și investigației aprofundate a concentrărilor notificate

- (1) Concentrările notificate fac obiectul aplicării articolului 10, a articolului 11 alineatele (1), (3) și (4) și a articolelor 12-16 și 18.
- (2) Comisia poate iniția o investigație aprofundată în temeiul articolului 10 alineatul (3) în termen de cel mult 25 de zile lucrătoare de la primirea notificării complete.
- (3) După investigația aprofundată, Comisia adoptă un act de punere în aplicare sub forma uneia dintre următoarele decizii:
- (a) o decizie privind angajamentele, în temeiul articolului 11 alineatul (3);
 - (b) o decizie fără obiecții, în temeiul articolului 11 alineatul (4); sau
 - (c) o decizie de interzicere a unei concentrări, în cazul în care Comisia constată, în temeiul articolelor 4-6, că o subvenție străină denaturează piața internă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

- (4) Deciziile întemeiate pe alineatul (3) se adoptă în termen de 90 de zile lucrătoare de la data inițierii investigației aprofundate, iar acest termen se poate prelungi, după caz, în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5). În cazul în care Comisia nu adoptă o decizie în acest termen, întreprinderilor în cauză li se permite să pună în aplicare concentrarea.
- (5) În cererile de informații adresate întreprinderilor, Comisia precizează dacă termenele se suspendă în temeiul articolului 24 alineatul (5) în cazul în care întreprinderea nu furnizează informații complete în termenul stabilit.
- (6) În cazul în care constată că o concentrare supusă obligației de notificare în temeiul articolului 21 alineatul (1) sau notificată la cererea Comisiei în temeiul articolului 21 alineatul (5) a fost deja pusă în aplicare și că subvențiile străine din cadrul concentrării respective denaturează piața internă potrivit articolelor 4, 5 și 6, Comisia poate adopta una dintre următoarele măsuri:
- (a) să solicite întreprinderilor în cauză să dizolve concentrarea, în special prin dizolvarea fuziunii sau prin cesionarea tuturor acțiunilor sau activelor dobândite, pentru a restabili situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării; sau în cazurile în care prin dizolvarea concentrării nu este posibilă restabilirea respectivă, orice altă măsură adecvată pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară;

- (b) să dispună orice altă măsură adecvată pentru a se asigura că întreprinderile în cauză dizolvă concentrarea sau iau alte măsuri de restabilire a situației astfel cum sunt prevăzute în decizia sa.

Comisia poate impune măsurile menționate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat fie printr-o decizie adoptată în temeiul alineatului (3) litera (c) de la prezentul articol, fie printr-o decizie separată.

Comisia poate adopta, printr-un act de punere în aplicare sub forma unei decizii, oricare dintre măsurile menționate la litera (a) sau (b) de la prezentul alineat în cazul în care constată că o concentrare a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei decizii adoptate în temeiul alineatului (3) litera (a) de la prezentul articol, prin care s-a stabilit că, în lipsa angajamentelor, concentrarea ar îndeplini criteriul prevăzut la alineatul (3) litera (c) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

- (7) Comisia poate adopta, de asemenea, un act de punere în aplicare sub forma unei decizii de dispunere a măsurilor provizorii menționate la articolul 12 în cazul în care:
 - (a) o concentrare a fost pusă în aplicare cu încălcarea articolului 21;
 - (b) o concentrare a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei decizii privind angajamentele, adoptată în temeiul alineatului (3) litera (a) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 26

Amenzi și penalități cu titlu cominatoriu aplicabile concentrărilor

- (1) Comisia poate impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, astfel cum se prevede la articolul 17.
- (2) Comisia poate, de asemenea, impune întreprinderilor în cauză, printr-o decizie, amenzi care nu depășesc 1 % din cifra totală de afaceri realizată de acestea în exercițiul financiar precedent, în cazul în care întreprinderile furnizează, în mod intenționat sau din neglijență, informații incorecte sau înșelătoare într-o notificare transmisă în temeiul articolului 21 sau într-o completare la aceasta.
- (3) Comisia poate impune, printr-o decizie, întreprinderilor în cauză și amenzi care nu depășesc 10 % din cifra totală de afaceri realizată de întreprinderi în exercițiul financiar precedent, în cazul în care întreprinderile respective, în mod intenționat sau din neglijență:
 - (a) nu notifică o concentrare supusă obligației de notificare în conformitate cu articolul 21 înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazului în care sunt autorizate în mod expres în acest sens în conformitate cu articolul 24;
 - (b) pun în aplicare o concentrare notificată prin încălcarea articolului 24;
 - (c) pun în aplicare o concentrare notificată interzisă în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) litera (c);
 - (d) au eludat sau au încercat să eludeze cerințele de notificare, astfel cum se prevede la articolul 39 alineatul (1).

Capitolul 4

Proceduri de achiziții publice

Articolul 27

Subvențiile străine care denaturează piața internă în contextul procedurilor de achiziții publice

Prin subvenții străine care cauzează sau riscă să cauzeze o denaturare în cadrul unei proceduri de achiziții publice se înțeleg subvențiile străine care permit unei întreprinderi să depună o ofertă care este avantajoasă în mod nejustificat în raport cu lucrările, produsele sau serviciile la care se referă. Evaluarea în temeiul articolului 4 a existenței unei denaturări pe piața internă și a caracterului avantajos în mod nejustificat al unei oferte în raport cu lucrările, produsele sau serviciile la care se referă se limitează la procedura de achiziții publice în cauză. În cadrul evaluării se iau în considerare numai subvențiile străine acordate în ultimii trei ani de dinaintea notificării.

Articolul 28

Pragurile de notificare aplicabile în cadrul procedurilor de achiziții publice

- (1) În sensul prezentului regulament, se consideră că există o contribuție financiară străină supusă obligației de notificare în cadrul unei proceduri de achiziții publice în cazul în care:
- (a) valoarea estimată, fără TVA, a achiziției publice sau a acordului-cadru, calculată în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2014/23/UE, la articolul 5 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 16 din Directiva 2014/25/UE, sau a unei achiziții specifice în cadrul sistemului dinamic de achiziție este egală cu sau mai mare de 250 de milioane EUR; și
 - (b) operatorul economic, inclusiv filialele sale fără autonomie comercială, holdingurile sale și, după caz, principalii săi subcontractanți și furnizori implicați în aceeași ofertă în cadrul procedurii de achiziții publice au primit contribuții financiare totale, în cursul ultimilor trei ani de dinaintea notificării sau, după caz, a notificării actualizate, care au fost egale cu sau mai mari de 4 milioane EUR per țară terță.

- (2) În cazul în care autoritatea contractantă sau entitatea contractantă decide să împartă achiziția în loturi, se consideră că există o contribuție financiară străină supusă obligației de notificare în cadrul unei proceduri de achiziții publice în cazul în care valoarea estimată, fără TVA, a achiziției depășește pragul prevăzut la alineatul (1) litera (a), iar valoarea lotului sau valoarea totală a tuturor loturilor în care ofertantul își depune oferta este egală cu sau mai mare de 125 de milioane EUR și contribuția financiară străină este egală cu sau mai mare decât pragul prevăzut la alineatul (1) litera (b).
- (3) Procedurile de atribuire a contractelor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/81/CE nu fac obiectul prezentului capitol.
- (4) Procedurile de atribuire a contractelor prevăzute la articolul 32 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2014/24/UE și la articolul 50 litera (d) din Directiva 2014/25/UE sunt reglementate de dispozițiile capitolului 2 din prezentul regulament și sunt excluse de la aplicarea capitolului 4 din prezentul regulament.

- (5) Prin derogare de la articolul 29 alineatul (1), în cazul în care lucrările, produsele sau serviciile pot fi furnizate numai de un anumit operator economic, în conformitate cu articolul 31 alineatul (4) din Directiva 2014/23/UE, cu articolul 32 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2014/24/UE și cu articolul 50 litera (c) din Directiva 2014/25/UE, iar valoarea estimată a contractului este egală cu sau mai mare decât valoarea stabilită la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol, operatorii economici care depun o ofertă sau o cerere de participare informează Comisia cu privire la toate contribuțiile financiare străine dacă condiția prevăzută la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol este îndeplinită. Fără a aduce atingere posibilității de a iniția o analiză în temeiul capitolului 2 din prezentul regulament, transmiterea unor astfel de informații nu este considerată o notificare și nu face obiectul investigațiilor prevăzute în prezentul capitol.
- (6) Autoritatea contractantă sau entitatea contractantă menționează în anunțul de participare sau, în cazul în care se desfășoară o procedură fără publicare prealabilă, în documentele achiziției, că operatorii economici fac obiectul obligației de notificare prevăzute la articolul 29. Cu toate acestea, absența unei astfel de mențiuni nu aduce atingere aplicării prezentului regulament în cazul contractelor care intră în domeniul de aplicare al acestuia.

Articolul 29

Notificarea prealabilă sau declararea contribuțiilor financiare străine în contextul procedurilor de achiziții publice

- (1) Atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru notificarea contribuțiilor financiare în conformitate cu articolul 28 alineatele (1) și (2), operatorii economici care participă la o procedură de achiziții publice notifică autorității contractante sau entității contractante toate contribuțiile financiare străine definite la articolul 28 alineatul (1) litera (b). În toate celelalte cazuri, operatorii economici includ într-o declarație toate contribuțiile financiare străine primite și confirmă că acestea nu sunt supuse obligației de notificare în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) litera (b). În cadrul unei proceduri deschise, notificarea sau declarația se transmite o singură dată, împreună cu oferta. În cadrul unei proceduri în mai multe etape, notificarea sau declarația se transmite de două ori, întâi împreună cu cererea de participare și apoi sub forma unei notificări actualizate sau a unei declarații actualizate împreună cu oferta depusă sau cu oferta finală.
- (2) După transmiterea notificării sau a declarației, autoritatea contractantă sau entitatea contractantă transferă Comisiei fără întârziere respectiva notificare sau declarație.

- (3) În cazul în care o notificare sau o declarație lipsește din cererea de participare sau din ofertă, autoritatea contractantă sau entitatea contractantă poate solicita operatorilor economici în cauză să transmită documentul respectiv în termen de 10 zile lucrătoare. Ofertele sau cererile de participare ale operatorilor economici care fac obiectul obligațiilor specificate la prezentul articol și care, în cele din urmă, nu sunt însoțite de notificarea sau declarația transmisă în conformitate cu alineatul (1) în pofida solicitării din partea autorității contractante sau a entității contractante în conformitate cu prezentul alineat sunt declarate neconforme și sunt respinse de autoritatea contractantă sau de entitatea contractantă. Autoritatea contractantă sau entitatea contractantă informează Comisia cu privire la respingerea respectivă.
- (4) Comisia analizează fără întârzieri nejustificate conținutul notificării primite. În cazul în care constată că notificarea este incompletă, Comisia comunică acest lucru autorității contractante sau entității contractante, precum și operatorului economic în cauză, solicitându-i acestuia să completeze conținutul notificării în termen de zece zile lucrătoare. În cazul în care o notificare care însoțește o ofertă sau o cerere de participare rămâne incompletă în pofida solicitării Comisiei în conformitate cu prezentul alineat, Comisia adoptă o decizie prin care declară oferta respectivă neconformă. În această decizie, Comisia solicită de asemenea autorității contractante sau entității contractante să adopte o decizie de respingere a unei astfel de oferte neconforme sau a cererii de participare.

- (5) Obligația de notificare a contribuțiilor financiare străine în temeiul prezentului articol se aplică operatorilor economici, grupurilor de operatori economici menționate la articolul 26 alineatul (2) din Directiva 2014/23/UE, la articolul 19 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE și la articolul 37 alineatul (2) din Directiva 2014/25/UE, precum și principalilor subcontractanți și principalilor furnizori cunoscuți la momentul depunerii notificării complete sau a declarației complete sau a notificării sau declarației actualizate complete. În sensul prezentului regulament, se consideră că un subcontractant sau un furnizor este principal atunci când, prin participarea sa, se asigură elementele esențiale ale executării contractului și, în orice caz, atunci când ponderea economică a contribuției sale depășește 20 % din valoarea ofertei depuse.
- (6) În numele grupurilor de operatori economici, al subcontractanților principali și al furnizorilor principali, contractantul principal în sensul Directivelor 2014/24/UE și 2014/25/UE sau concesionarul principal în sensul Directivei 2014/23/UE asigură depunerea notificării sau a declarației. În sensul articolului 33, contractantul principal sau concesionarul principal este responsabil numai pentru veridicitatea datelor legate de propriile sale contribuții financiare străine.

- (7) În cazul în care, în cadrul examinării ofertelor, autoritatea contractantă sau entitatea contractantă suspectează prezența unor subvenții străine, deși a fost transmisă o declarație, aceasta informează fără întârziere Comisia cu privire la aceste suspiciuni. Fără a se aduce atingere competențelor autorităților contractante sau ale entităților contractante, prevăzute în Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE, de a examina dacă o ofertă este anormal de scăzută, autoritatea contractantă sau entitatea contractantă nu evaluează dacă o ofertă este anormal de scăzută în cazul în care această evaluare ar fi inițiată pe baza suspiciunilor care indică o posibilă prezență a subvențiilor străine. În cazul în care ajunge la concluzia că oferta nu este nejustificat de avantajoasă în sensul prezentului regulament, Comisia informează în această privință autoritatea contractantă sau entitatea contractantă relevantă. Alte persoane fizice sau juridice pot raporta Comisiei orice informații referitoare la subvenții străine care denaturează piața internă și pot comunica orice suspiciune că a fost făcută o declarație falsă.

- (8) Fără a aduce atingere posibilității de inițiere de către Comisie a unei proceduri din oficiu, în cazul în care suspectează că este posibil ca un operator economic să fi beneficiat de subvenții străine în ultimii trei ani de dinaintea depunerii ofertei sau a cererii de participare la procedura de achiziții publice, Comisia poate, înainte de atribuirea contractului, să solicite notificarea contribuțiilor financiare străine furnizate de țări terțe respectivului operator economic în cadrul oricărei proceduri de achiziții publice care nu este supusă obligației de notificare în temeiul articolului 28 alineatul (1) sau nu intră sub incidența articolului 30 alineatul (4). În cazul în care Comisia a solicitat notificarea unei astfel de contribuții financiare, se consideră că contribuția financiară este o contribuție financiară străină supusă obligației de notificare în cadrul unei proceduri de achiziții publice și că face obiectul dispozițiilor prevăzute în capitolul 4.

Articolul 30

Normele procedurale aplicabile analizei preliminare și investigației aprofundate a contribuțiilor financiare notificate din cadrul procedurilor de achiziții publice

- (1) Contribuțiilor financiare notificate din cadrul procedurilor de achiziții publice li se aplică articolul 10, articolul 11 alineatele (1), (3) și (4) și articolele 13, 14, 15, 16, 18 și 23.

- (2) Comisia efectuează o analiză preliminară în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la primirea notificării complete. În cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate prelungi o singură dată acest termen cu zece zile lucrătoare.
- (3) Comisia decide dacă inițiază sau nu o investigație aprofundată în termenul stabilit pentru finalizarea analizei preliminare și informează fără întârziere operatorul economic în cauză și autoritatea contractantă sau entitatea contractantă.
- (4) În cazul în care Comisia a încheiat o analiză preliminară fără a adopta o decizie și primește informații noi care o determină să suspecteze că o notificare sau o declarație transmisă a fost incompletă sau în cazul în care o astfel de notificare sau declarație nu este transferată Comisiei, aceasta poate solicita informații suplimentare în conformitate cu articolul 29 alineatul (4). Comisia poate redeschide o analiză preliminară pe baza acestor informații noi. În cazul în care analiza preliminară este inițiată în temeiul prezentului capitol și fără a aduce atingere posibilității de a iniția o analiză preliminară în temeiul capitolului 2, după caz, punctul de plecare pentru stabilirea duratei analizei preliminare este data primirii de către Comisie a noii notificări sau declarații.
- (5) Comisia poate adopta o decizie de încheiere a investigației aprofundate în termen de cel mult 110 zile lucrătoare de la primirea notificării complete. Această perioadă poate fi prelungită o singură dată cu 20 de zile lucrătoare, după consultarea autorității contractante sau a entității contractante, în cazuri excepționale justificate în mod corespunzător, care includ investigațiile menționate la alineatul (6), sau în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (1) literele (a) și (b).

- (6) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care procedura de achiziții publice este o procedură în mai multe etape, Comisia analizează notificarea completă transmisă împreună cu cererea de participare în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea notificării respective, fără a încheia analiza preliminară sau fără a lua o decizie cu privire la inițierea unei investigații aprofundate. După expirarea termenului de 20 de zile lucrătoare, analiza preliminară se suspendă până la depunerea unei oferte finale sau a unei oferte în cadrul unei proceduri restrânse. După depunerea ofertei sau a ofertei finale care conține o notificare actualizată completă, analiza preliminară se reia, iar Comisia are la dispoziție 20 de zile lucrătoare pentru a o finaliza, ținând seama de eventualele informații suplimentare. Comisia adoptă o decizie de încheiere a oricărei investigații aprofundate rezultate în termen de 90 de zile lucrătoare de la depunerea notificării actualizate complete.

Articolul 31

Decizii ale Comisiei

- (1) În cazul în care, în urma unei investigații aprofundate, Comisia constată, în temeiul articolelor 4, 5 și 6, că un operator economic beneficiază de o subvenție străină care denaturează piața internă și în cazul în care operatorul economic în cauză propune angajamente prin care se remediază pe deplin și în mod eficace denaturarea de pe piața internă, Comisia adoptă un act de punere în aplicare sub forma unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 11 alineatul (3). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).

- (2) În cazul în care operatorul economic în cauză nu propune angajamente sau în cazul în care Comisia consideră că angajamentele menționate la alineatul (1) nu sunt nici adecvate, nici suficiente pentru a remedia pe deplin și în mod eficace denaturarea, Comisia adoptă un act de punere în aplicare sub forma unei decizii de interzicere a atribuirii contractului către operatorul economic în cauză (denumită în continuare „decizia de interzicere a atribuirii contractului”). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2). Ca urmare a deciziei respective, autoritatea contractantă sau entitatea contractantă respinge oferta.
- (3) În cazul în care, în urma unei investigații aprofundate, Comisia nu ajunge la concluzia că un operator economic beneficiază de o subvenție străină care denaturează piața internă, aceasta adoptă un act de punere în aplicare sub forma unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (4). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).
- (4) Evaluarea efectuată în temeiul articolului 6 nu conduce la o modificare a ofertei sau a ofertei finale depuse de operatorul economic care este incompatibilă cu dreptul Uniunii.

Articolul 32

Evaluări în cadrul procedurilor de achiziții publice care implică o notificare și suspendarea atribuirii

- (1) Pe parcursul analizei preliminare și al investigației aprofundate, toate etapele procedurii de achiziții publice pot continua, cu excepția atribuirii contractului.

- (2) În cazul în care Comisia decide să inițieze o investigație aprofundată în temeiul articolului 30 alineatul (3), unui operator economic care transmite o notificare în temeiul articolului 29 nu i se atribuie contractul înainte de adoptarea unei decizii de către Comisie în temeiul articolului 31 alineatul (3) sau înainte de expirarea termenelor stabilite la articolul 30 alineatul (5) sau (6). În cazul în care Comisia nu a adoptat o decizie în termenul aplicabil, contractul poate fi atribuit oricărui operator economic, inclusiv operatorului economic care a transmis notificarea.
- (3) În cazul în care autoritatea contractantă sau entitatea contractantă constată că oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic a fost depusă de un operator economic care a transmis o declarație în sensul articolului 29 și în cazul în care Comisia nu a inițiat o analiză în conformitate cu articolul 29 alineatul (8) sau cu articolul 30 alineatul (3) sau (4), contractul sau concesiunea poate fi atribuit(ă) operatorului economic care depune o astfel de ofertă înainte de adoptarea de către Comisie a oricăreia dintre deciziile menționate la articolul 31 sau înainte de expirarea termenelor prevăzute la articolul 30 alineatul (2), (5) sau (6) sau înainte de adoptarea de către Comisie a oricăreia dintre deciziile menționate la articolul 31 cu privire la alte oferte care fac obiectul investigației.
- (4) În cazul în care Comisia adoptă o decizie în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) cu privire la o ofertă pe care autoritatea contractantă sau entitatea contractantă a considerat-o a fi cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, contractul poate fi atribuit operatorului economic clasat pe locul imediat următor care nu face obiectul unei decizii adoptate în temeiul articolului 31 alineatul (2).
- (5) În cazul în care Comisia adoptă o decizie în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (3), contractul poate fi atribuit oricărui operator economic care a depus oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, inclusiv, după caz, operatorului economic care a transmis notificarea în temeiul articolului 29.

- (6) Autoritatea contractantă sau entitatea contractantă informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice decizie referitoare la anularea procedurii de achiziții publice, respingerea ofertei sau a cererii de participare de către operatorul economic în cauză, depunerea unei noi oferte de către operatorul economic în cauză sau atribuirea contractului.
- (7) Se respectă principiile care reglementează procedurile de achiziții publice, inclusiv principiile proporționalității, nediscriminării, egalității de tratament, transparenței și concurenței, în ceea ce privește toți operatorii economici implicați în procedura de achiziții publice. Investigarea subvențiilor străine în temeiul prezentului regulament nu are drept rezultat tratarea operatorului economic în cauză de către autoritatea contractantă sau de către entitatea contractantă într-un mod contrar acestor principii. Cerințele de mediu, sociale și de muncă li se aplică operatorilor economici în conformitate cu Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE și 2014/25/UE sau cu alte acte din dreptul Uniunii.
- (8) Termenele menționate în prezentul capitol încep să curgă din ziua lucrătoare următoare celei în care este primită notificarea sau în care este adoptată decizia relevantă a Comisiei.

Articolul 33

Amenzi și penalități cu titlu cominatoriu aplicabile contribuțiilor financiare în contextul procedurilor de achiziții publice

- (1) Comisia poate impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, astfel cum se prevede la articolul 17.

- (2) Comisia poate impune, de asemenea, operatorilor economici în cauză, printr-o decizie, amenzi care nu depășesc 1 % din cifra totală de afaceri realizată de aceștia în exercițiul financiar precedent, atunci când aceștia furnizează, în mod intenționat sau din neglijență, informații incorecte sau înșelătoare într-o notificare sau o declarație transmisă în temeiul articolului 29 sau într-o completare la acestea.
- (3) Comisia poate impune operatorilor economici în cauză, printr-o decizie, amenzi care nu depășesc 10 % din cifra totală de afaceri realizată de aceștia în exercițiul financiar precedent, în cazul în care aceștia, în mod intenționat sau din neglijență:
- (a) nu notifică contribuțiile financiare străine în conformitate cu articolul 29 în cursul procedurii de achiziții publice;
 - (b) eludează sau încearcă să eludeze cerințele de notificare, astfel cum se menționează la articolul 39 alineatul (1).

Capitolul 5

Dispoziții procedurale comune

Articolul 34

Relația dintre proceduri

- (1) Este posibil ca o contribuție financiară notificată în contextul unei concentrări în temeiul articolului 21 sau în contextul unei achiziții publice în temeiul articolului 29 să fie relevantă și să fie evaluată în temeiul prezentului regulament în raport cu o altă activitate economică.
- (2) Este posibil ca o contribuție financiară evaluată în contextul unei proceduri din oficiu în raport cu o anumită activitate economică în temeiul articolului 10 sau al articolului 11 să fie relevantă și să fie evaluată în temeiul prezentului regulament în raport cu o altă activitate economică.

Articolul 35

Comunicarea informațiilor

- (1) În cazul în care un stat membru consideră că poate exista o subvenție străină și că aceasta poate denatura piața internă, acesta transferă informațiile respective Comisiei. Pe baza informațiilor respective, Comisia poate decide să inițieze o analiză preliminară în temeiul articolului 10 sau să solicite o notificare în temeiul articolului 21 alineatul (5) sau al articolului 29 alineatul (8).

- (2) O persoană fizică sau juridică sau o asociație poate comunica Comisiei orice informație pe care o are cu privire la subvențiile străine care ar putea denatura piața internă. Pe baza informațiilor respective, Comisia poate decide să inițieze o analiză preliminară în temeiul articolului 10 sau să solicite o notificare în temeiul articolului 21 alineatul (5) sau al articolului 29 alineatul (8).
- (3) Comisia pune la dispoziția statelor membre și a autorităților contractante sau entităților contractante în cauză, într-o bază de date electronică dedicată, versiunile neconfidențiale ale tuturor deciziilor adoptate în temeiul prezentului regulament.

Articolul 36

Investigația de piață

- (1) În cazul în care informațiile disponibile pentru Comisie justifică apariția unei suspiciuni rezonabile că subvențiile străine dintr-un anumit sector, pentru un anumit tip de activitate economică sau bazate pe un anumit instrument de subvenționare pot denatura piața internă, Comisia poate efectua o investigație de piață cu privire la sectorul respectiv, la tipul specific de activitate economică sau la utilizarea instrumentului de subvenționare în cauză. Pe parcursul investigației de piață, Comisia poate solicita întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi în cauză să furnizeze informațiile necesare și poate efectua inspecțiile necesare. De asemenea, Comisia poate solicita statelor membre sau țării terțe în cauză să furnizeze informații.
- (2) Comisia publică, după caz, un raport cu privire la rezultatele investigației sale de piață privind anumite sectoare, anumite tipuri de activități economice sau instrumente specifice de subvenționare și solicită observații.

- (3) Comisia poate utiliza informațiile obținute din astfel de investigații de piață în cadrul procedurilor prevăzute în prezentul regulament.
- (4) Investigațiilor de piață li se aplică articolele 13, 14, 15 și 17.

Articolul 37

Dialogul cu țările terțe

- (1) În cazul în care, în urma unei investigații de piață efectuate în temeiul articolului 36, Comisia suspectează existența unor subvenții străine repetate care denaturează piața internă sau în cazul în care mai multe acțiuni de asigurare a respectării normelor desfășurate în temeiul prezentului regulament identifică subvenții străine care denaturează piața internă acordate de aceeași țară terță, Comisia poate să se angajeze într-un dialog cu țara terță în cauză pentru a explora opțiunile care vizează încetarea sau modificarea subvențiilor respective, în vederea eliminării efectelor lor de denaturare pe piața internă. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în legătură cu orice evoluții relevante.
- (2) Dialogul respectiv cu țara terță nu împiedică Comisia să ia măsuri în temeiul prezentului regulament. Măsurile individuale adoptate în temeiul prezentului regulament nu sunt abordate în cadrul dialogului respectiv.

Articolul 38

Termene de prescripție

- (1) Competențele conferite Comisiei în temeiul articolelor 10 și 11 sunt supuse unui termen de prescripție de 10 ani, începând cu data la care unei întreprinderi i s-a acordat o subvenție străină. Orice acțiune întreprinsă de Comisie în temeiul articolului 10, 13, 14 sau 15 cu privire la o subvenție străină întrerupe termenul de prescripție. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție de 10 ani.

- (2) Competențele Comisiei de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 17, 26 și 33 sunt supuse unui termen de prescripție de trei ani, începând cu data la care a avut loc încălcarea menționată la articolul 17, 26 sau 33. În cazul unor încălcări continue sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care încetează încălcarea. Orice acțiune întreprinsă de Comisie cu privire la o încălcare menționată la articolul 17, 26 sau 33 întrerupe termenul de prescripție pentru impunerea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție de trei ani.

- (3) Competențele Comisiei de a asigura respectarea deciziilor de impunere a amenzilor sau penalităților cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 17, 26 și 33 sunt supuse unui termen de prescripție de cinci ani, începând cu data adoptării de către Comisie a deciziei de impunere a amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu. Orice acțiune întreprinsă de Comisie sau de un stat membru care acționează la cererea Comisiei, în scopul executării plății amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu, întrerupe termenul de prescripție. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție de cinci ani.
- (4) Termenul de prescripție expiră cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție respectiv, cu condiția ca Comisia:
- (a) să nu fi luat o decizie în temeiul articolului 10 sau 11 în cazurile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol; sau
 - (b) să nu fi impus o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu în situația prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol.
- (5) Termenul de prescripție se suspendă atâta timp cât decizia Comisiei face obiectul unei proceduri în curs de desfășurare în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 39

Combaterea eludării

- (1) O întreprindere nu organizează operațiuni sau contracte financiare pentru a eluda cerințele de notificare prevăzute la articolul 21 alineatele (1) și (5) și la articolul 29 alineatele (1), (5) și (8).

- (2) Atunci când suspectează că o întreprindere a recurs sau recurge la una dintre practicile menționate la alineatul (1), Comisia îi poate solicita întreprinderii respective să furnizeze orice informație pe care o consideră necesară pentru a stabili dacă întreprinderea a recurs sau recurge la practicile menționate la alineatul (1), și poate iniția o analiză în temeiul articolului 21 alineatul (4) sau al articolului 30 alineatul (4).

Articolul 40

Publicarea deciziilor

- (1) Comisia publică un rezumat al deciziilor adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3) litera (a), permițând oricărei persoane fizice sau juridice, statelor membre sau țării terțe care a acordat subvenția străină să își exprime punctele de vedere.
- (2) Comisia publică deciziile adoptate în temeiul articolului 11 alineatele (2), (3) și (4), al articolului 25 alineatele (3) și (6) și al articolului 31 alineatele (1), (2) și (3) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) La publicarea rezumatelor și a deciziilor, Comisia ia în considerare în mod corespunzător interesul legitim al întreprinderilor în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale și a altor informații confidențiale ale acestora.

Articolul 41
Destinatarii deciziilor

- (1) Comisia notifică fără întârziere o decizie adresată unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi și îi acordă întreprinderii sau asociației de întreprinderi respective posibilitatea de a semnala Comisiei care informații din decizie le consideră a fi confidențiale.
- (2) Comisia informează autoritatea contractantă sau entitatea contractantă în cauză cu privire la o decizie adoptată în temeiul articolului 31 alineatele (1) și (3) adresată unui operator economic care participă la o procedură de achiziții publice.
- (3) Deciziile adoptate în temeiul articolului 29 alineatul (4) și al articolului 31 alineatul (2) se adresează autorității contractante sau entității contractante în cauză. Comisia furnizează o copie a deciziei respective operatorului economic care face obiectul interdicției de atribuire a contractului de achiziție publică.

Articolul 42
Obligația de informare și dreptul la apărare

- (1) Înainte de a adopta o decizie în temeiul articolelor 11, 12, 17, 18, al articolului 25 alineatul (3), al articolelor 26, 31 sau 33, Comisia îi acordă întreprinderii care face obiectul investigației posibilitatea de a formula observații cu privire la motivele în baza cărora Comisia intenționează să își adopte decizia.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), o decizie în temeiul articolului 12 poate fi luată cu titlu provizoriu, fără ca întreprinderii care face obiectul investigației să i se ofere posibilitatea de a-și prezenta în prealabil observațiile, cu condiția ca Comisia să îi acorde această posibilitate cât mai curând posibil după ce și-a luat decizia.
- (3) Comisia își fundamentează decizia numai pe motivele asupra cărora întreprinderilor în cauză li s-a dat posibilitatea de a formula observații.
- (4) Pentru a-și putea exercita dreptul în temeiul alineatului (1), întreprinderea care face obiectul investigației are drept de acces la dosarul Comisiei. Dreptul de acces la dosar nu include accesul la informațiile confidențiale sau la documente interne ale Comisiei sau ale statelor membre sau, în special, la corespondența dintre Comisie și statele membre.

Dreptul de acces la dosar este condiționat de interesul legitim al întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi de a-și proteja secretele comerciale și alte informații confidențiale. Comisia poate solicita întreprinderii care face obiectul investigației și întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi care au furnizat informații Comisiei să convină asupra condițiilor de divulgare a informațiilor. În caz de dezacord între întreprinderi sau asociațiile de întreprinderi, Comisia are competența de a stabili condițiile de divulgare a informațiilor.

Nicio dispoziție a prezentului alineat nu împiedică Comisia să utilizeze și să divulge, în măsura în care este necesar, informațiile care demonstrează existența unei subvenții străine care denaturează piața internă.

Articolul 43

Secretul profesional și confidențialitatea

- (1) Informațiile dobândite în aplicarea prezentului regulament sunt utilizate exclusiv pentru scopurile în care au fost dobândite, cu excepția cazului în care furnizorul informațiilor convine altfel.
- (2) Statele membre și Comisia, funcționarii acestora și alte persoane care lucrează sub supravegherea lor asigură protecția informațiilor confidențiale dobândite în aplicarea prezentului regulament în conformitate cu normele aplicabile relevante. În acest scop, aceștia nu divulgă informațiile care fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional pe care le-au dobândit în temeiul prezentului regulament.
- (3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică publicarea de date statistice și de rapoarte care nu conțin informații care să permită identificarea anumitor întreprinderi sau asociații de întreprinderi.
- (4) Divulgarea oricăror informații comunicate în temeiul prezentului regulament nu aduce atingere intereselor esențiale de securitate ale statelor membre.

Capitolul 6

Relația cu alte instrumente

Articolul 44

Relația cu alte instrumente

- (1) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării articolelor 101, 102, 106, 107 și 108 din TFUE, Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului¹ și Regulamentului (CE) nr. 139/2004.
- (2) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Regulamentului (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului².
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Regulamentului (UE) 2019/452.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Regulamentului (UE) 2022/1031 al Parlamentului European și al Consiliului³.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

² Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 55).

³ Regulamentul (UE) 2022/1031 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iunie 2022 privind accesul operatorilor economici, al bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piețele de achiziții publice și de concesiuni din Uniune și procedurile de sprijinire a negocierilor referitoare la accesul operatorilor economici, al bunurilor și al serviciilor din Uniune pe piețele de achiziții publice și de concesiuni din țări terțe (Instrumentul pentru achiziții publice internaționale - IPI) (JO L 173, 30.6.2022, p. 1).

- (5) Prezentul regulament are prioritate față de Regulamentul (UE) 2016/1035 până când acesta din urmă devine aplicabil în temeiul articolului său 18. În cazul în care, după această dată, o subvenție străină intră în domeniul de aplicare atât al Regulamentului (UE) 2016/1035, cât și al prezentului regulament, are prioritate Regulamentul (UE) 2016/1035. Cu toate acestea, dispozițiile aplicabile achizițiilor publice și concentrărilor din prezentul regulament au prioritate față de Regulamentul (UE) 2016/1035.
- (6) Prezentul regulament are prioritate față de Regulamentul (CEE) nr. 4057/86.
- (7) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Regulamentului (UE) 2019/712. Concentrările, astfel cum sunt definite la articolul 20 din prezentul regulament, care implică transportatori aerieni fac obiectul dispozițiilor capitolului 3 din prezentul regulament. Procedurile de achiziții publice care implică transportatori aerieni fac obiectul dispozițiilor capitolului 4 din prezentul regulament.
- (8) Prezentul regulament se interpretează în concordanță cu Directivele 2009/81/CE, 2014/23/UE, 2014/24/UE și 2014/25/UE și cu Directivele 89/665/CEE¹ și 92/13/CEE² ale Consiliului.

¹ Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, 30.12.1989, p. 33).

² Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, 23.3.1992, p. 14).

- (9) Prezentul regulament nu împiedică Uniunea să își exercite drepturile sau să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul acordurilor internaționale. Nu se efectuează investigații în temeiul prezentului regulament și nu se impun sau mențin măsuri atunci când astfel de investigații sau măsuri ar fi contrare obligațiilor care îi revin Uniunii în temeiul oricărui acord internațional pe care aceasta l-a încheiat. În special, nu se întreprinde nicio acțiune în temeiul prezentului regulament care ar echivala cu o acțiune specifică împotriva unei subvenții în înțelesul articolului 32 alineatul (1) din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii, care a fost acordată de o țară terță care este membră a Organizației Mondiale a Comerțului.

Capitolul 7

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 45

Controlul efectuat de Curtea de Justiție

În conformitate cu articolul 261 din TFUE, Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență de fond în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Comisia a impus amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 46

Orientări

- (1) Comisia publică, cel târziu la... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, actualizează periodic orientări privind:
 - (a) aplicarea criteriilor de stabilire a existenței unei denaturări în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
 - (b) aplicarea testului comparativ în conformitate cu articolul 6;
 - (c) aplicarea competenței sale de a solicita notificarea prealabilă a oricărei concentrări în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) sau a contribuțiilor financiare străine primite de un operator economic în cadrul unei proceduri de achiziții publice în conformitate cu articolul 29 alineatul (8); și
 - (d) evaluarea unei denaturări în cadrul unei proceduri de achiziții publice în conformitate cu articolul 27.

- (2) Înainte de a emite orientările menționate la alineatul (1), Comisia organizează consultări adecvate cu părțile interesate și cu statele membre. Orientările se bazează pe experiența câștigată pe parcursul punerii în aplicare și asigurării respectării prezentului regulament.

Articolul 47
Acte de punere în aplicare

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare cu privire la:
- (a) forma, conținutul și detaliile procedurale ale notificărilor privind concentrările în temeiul articolului 21, inclusiv o posibilă procedură simplificată, ținând seama în cea mai mare măsură de obiectivul de limitare a sarcinii administrative pentru părțile care fac notificarea în temeiul articolului 21 din prezentul regulament și al articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004;
 - (b) forma, conținutul și detaliile procedurale ale notificărilor privind contribuțiile financiare străine și ale declarației privind neîncasarea unei contribuții financiare străine, în procedurile de achiziții publice, în temeiul articolului 29, inclusiv o eventuală procedură simplificată;
 - (c) detaliile procedurale pentru declarațiile verbale în temeiul articolului 13 alineatul (7), al articolului 14 alineatul (2) litera (c) și al articolului 15;
 - (d) detaliile informării efectuate în temeiul articolului 42 și secretul profesional în temeiul articolului 43;
 - (e) forma, conținutul și detaliile procedurale ale cerințelor de transparență;
 - (f) normele detaliate pentru calcularea termenelor;

- (g) detaliile procedurale și termenele pentru propunerea de angajamente în temeiul articolelor 25 și 31;
 - (h) normele detaliate privind etapele procedurale menționate la articolele 29-32 în legătură cu investigațiile referitoare la proceduri de achiziții publice.
- (2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2).
 - (3) Înainte de adoptarea oricăror măsuri în temeiul alineatului (1), Comisia face public un proiect al acestora și solicită observații într-un anumit termen. Termenul respectiv este stabilit de Comisie și nu poate fi mai mic de patru săptămâni.
 - (4) Primele acte de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă până la... [data aplicării prezentului regulament].

Articolul 48

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 49
Actele delegate

- (1) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 50 în scopul modificării, dacă este necesar, a pragului pentru notificările privind concentrările, astfel cum este prevăzut la articolul 20 alineatul (3) litera (a), prin ridicarea pragului cu până la 20 % sau prin coborârea pragului cu până la 20 %, după ce:
- (a) a evaluat acest prag din perspectiva experienței câștigate pe parcursul punerii în aplicare și asigurării respectării prezentului regulament și
 - (b) a stabilit necesitatea modificării respectivului prag pentru:
 - (i) a se asigura că procedurile de notificare prevăzute în capitolul 3 fac posibilă identificarea cu precizie a subvențiilor străine care denaturează piața internă;
 - (ii) a asigura o sarcină administrativă rezonabilă pentru Comisie și pentru întreprinderile în cauză; și
 - (iii) a spori eficacitatea aplicării prezentului regulament.

- (2) În scopul evaluării necesității de a modifica pragul de notificări, în temeiul alineatului (1), Comisia realizează o evaluare care acoperă o perioadă definită de timp care nu poate fi mai scurtă de doi ani, în special pe baza următoarelor criterii obiective:
- (a) proporția notificărilor în temeiul articolului 21 alineatul (1) care au condus fie la închiderea de către Comisie a analizei preliminare în temeiul articolului 10 alineatul (4), fie la adoptarea de către Comisie a unei decizii fără obiecții în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (b);
 - (b) proporția notificărilor în temeiul articolului 21 alineatul (1) care au condus fie la adoptarea de către Comisie a unei decizii de interzicere a unei concentrări în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (c), fie la adoptarea unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a);
 - (c) proporția notificărilor în temeiul articolului 21 alineatul (5) care au condus la adoptarea de către Comisie a unei decizii de interzicere a unei concentrări în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (c), fie a unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a);
 - (d) proporția analizelor din oficiu în temeiul articolului 9 în contextul concentrărilor care nu sunt supuse obligației de notificare în sensul articolului 20 care au condus fie la adoptarea unei decizii privind măsurile corective în temeiul articolului 11 alineatul (2) sau la o decizie privind angajamentele în temeiul articolului 11 alineatul (3);

- (e) comparația dintre pragul prevăzut la articolul 20 alineatul (3) litera (a) și media cifrei de afaceri totale care depășește pragul respectiv, în cazurile care au avut ca rezultat fie o decizie de interzicere a unei concentrări în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (c), fie o decizie privind angajamentele în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a);
 - (f) numărul de notificări în temeiul articolului 21 alineatul (1) și evoluția numărului respectiv.
- (3) Pentru a mări pragurile de la articolul 20 alineatul (3) litera (a), evaluarea menționată la alineatul (2) de la prezentul articol demonstrează că:
- (a) o mare parte a deciziilor de interzicere a unei concentrări în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (c) sau a deciziilor privind angajamentele în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a) au vizat cazuri în care cifra de afaceri totală, care depășește pragul menționat la articolul 20 alineatul (3) litera (a), a fost substanțial mai mare decât pragul respectiv; sau
 - (b) o mare parte a notificărilor în temeiul articolului 21 alineatul (1) au condus fie la închiderea de către Comisie a analizei preliminare în temeiul articolului 10 alineatul (4), fie la adoptarea de către Comisie a unei decizii fără obiecții în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (b).
- (4) Pentru a reduce pragurile de la articolul 20 alineatul (3) litera (a), evaluarea menționată la alineatul (2) de la prezentul articol arată că:
- (a) o mare parte a notificărilor în temeiul articolului 21 alineatul (5) au condus la adoptarea de către Comisie fie a unei decizii de interzicere a unei concentrări în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (c), fie a unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a); sau

- (b) o mare parte din analizele din oficiu ale subvențiilor străine în contextul concentrărilor care nu erau concentrări supuse obligației de notificare în sensul articolului 20 au condus la adoptarea de către Comisie fie a unei decizii privind măsurile corective în temeiul articolului 11 alineatul (2), fie a unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 11 alineatul (3).
- (5) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 50 în scopul modificării, dacă este necesar, a pragurilor pentru notificări, astfel cum sunt prevăzute la articolul 28 alineatul (1) litera (a) și la articolul 28 alineatul (2) pentru achiziții publice, prin mărirea cu până la 20 % sau reducerea cu până la 20 %, după ce:
- (a) a evaluat pragurile respective din perspectiva experienței câștigate pe parcursul punerii în aplicare și asigurării respectării prezentului regulament; și
 - (b) a stabilit necesitatea modificării pragurilor respective pentru:
 - (i) a se asigura că procedurile de notificare prevăzute la capitolul 4 fac posibilă identificarea cu precizie a subvențiilor străine care denaturează piața internă;
 - (ii) a asigura o sarcină administrativă rezonabilă pentru Comisie și pentru operatorii economici în cauză; și
 - (iii) a spori eficacitatea aplicării prezentului regulament.

- (6) În scopul evaluării necesității de a modifica pragul pentru notificări, în temeiul alineatului (5), Comisia își realizează evaluarea, care acoperă o perioadă definită de timp și care nu poate fi mai scurtă de doi ani, în special pe baza următoarelor criterii obiective:
- (a) proporția notificărilor în temeiul articolului 29 alineatul (1) care au condus fie la închiderea de către Comisie a analizei preliminare în temeiul articolului 10 alineatul (4), fie la adoptarea de către Comisie a unei decizii fără obiecții în temeiul articolului 31 alineatul (3);
 - (b) proporția notificărilor în temeiul articolului 29 alineatul (1) care au condus fie la adoptarea de către Comisie a unei decizii de interzicere a atribuirii contractului în temeiul articolului 31 alineatul (2), fie la adoptarea unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 31 alineatul (1);
 - (c) proporția notificărilor în temeiul articolului 29 alineatul (8), care au condus la adoptarea de către Comisie a unei decizii de interzicere a atribuirii contractului în temeiul articolului 31 alineatul (2), fie a unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 31 alineatul (1);
 - (d) numărul de decizii privind măsurile corective în temeiul articolului 11 alineatul (2) și a deciziilor privind angajamentele în temeiul articolului 11 alineatul (3), în urma unei analize din oficiu în temeiul articolului 9 în contextul unei contribuții financiare străine în cadrul unei proceduri de achiziții publice care nu era supusă obligației de notificare în sensul articolului 28 alineatul (1) sau care intra în domeniul de aplicare al articolului 30 alineatul (4) în raport cu numărul total de astfel de analize din oficiu;

- (e) comparația dintre pragurile respective prevăzute la articolul 28 alineatul (1) litera (a) și la articolul 28 alineatul (2) și valoarea medie estimată a contractelor sau valoarea medie estimată a loturilor, care depășește pragul respectiv, în cazurile care au avut ca rezultat fie o decizie de interzicere a atribuirii contractului în temeiul articolului 31 alineatul (2), fie o decizie privind angajamentele în temeiul articolului 31 alineatul (1);
 - (f) numărul de notificări în temeiul articolului 29 alineatul (1) și evoluția numărului respectiv.
- (7) Pentru a mări pragurile pentru notificări, evaluarea menționată la alineatul (6) demonstrează că:
- (a) o mare parte a deciziilor de interzicere a atribuirii contractului în temeiul articolului 31 alineatul (2) și a deciziilor privind angajamentele în temeiul articolului 31 alineatul (1) se refereau la cazuri în care valoarea estimată a contractelor, care depășește pragul menționat la articolul 28 alineatul (1) litera (a), sau, în cazul în care valoarea loturilor ce fac obiectul ofertei, care depășește pragul menționat la articolul 28 alineatul (2), a fost substanțial mai mare decât pragurile respective prevăzute la articolul 28 alineatul (1) litera (a) și la articolul 28 alineatul (2); sau
 - (b) o mare parte a notificărilor în temeiul articolului 29 alineatul (1) au condus fie la închiderea de către Comisie a analizei preliminare în temeiul articolului 10 alineatul (4), fie la adoptarea de către Comisie a unei decizii fără obiecții în temeiul articolului 31 alineatul (3).

- (8) Pentru a reduce pragurile, evaluarea menționată la alineatul (6) demonstrează că:
- (a) o mare parte a notificărilor în temeiul articolului 29 alineatul (8) au condus la adoptarea de către Comisie fie a unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 31 alineatul (1), fie a unei decizii de interzicere a atribuirii contractului în temeiul articolului 31 alineatul (2); sau
 - (b) o mare parte din analizele din oficiu ale subvențiilor străine în contextul contribuțiilor financiare străine în cadrul unei proceduri de achiziții publice care nu erau supuse obligației de notificare în sensul articolului 28 alineatul (1) sau care intrau în domeniul de aplicare al articolului 30 alineatul (4) au condus la adoptarea de către Comisie fie a unei decizii privind măsurile corective în temeiul articolului 11 alineatul (2), fie a unei decizii privind angajamentele în temeiul articolului 11 alineatul (3).
- (9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 50 în scopul reducerii termenelor pentru analiza preliminară și investigațiile aprofundate, astfel cum se prevede la articolul 25 alineatele (2) și (4) pentru concentrările notificate și la articolul 30 alineatele (2), (5) și (6) pentru contribuțiile financiare notificate din cadrul procedurilor de achiziții publice. Comisia poate adopta astfel de acte delegate pentru a reduce termenele prevăzute în articolul 25 alineatele (2) și (4) și în articolul 30 alineatele (2), (5) și (6) în cazul în care din practica sa din timpul aplicării prezentului regulament reiese că evaluarea Comisiei poate fi efectuată într-un termen mai scurt.

Articolul 50
Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 49 alineatele (1) și (5) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 49 alineatul (9) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (4) Delegarea de competențe menționată la articolul 49 alineatele (1), (5) și (9) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată specificată în textul deciziei. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (5) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (6) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (7) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 49 alineatele (1), (5) și (9) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Acest termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 51

Acte delegate separate pentru diferite competențe delegate

Comisia adoptă un act delegat separat cu privire la fiecare competență care îi este delegată în temeiul prezentului regulament.

Articolul 52

Raportare și revizuire

- (1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual referitor la punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (2) Până la... [trei ani de la data aplicării prezentului regulament] și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia își revizuieste practicile de punere în aplicare și de asigurare a respectării prezentului regulament, în special în ceea ce privește aplicarea articolelor 4, 5, 6 și 9 și pragurile de notificare prevăzute la articolul 20 alineatul (3) și la articolul 28 alineatele (1) și (2) și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, în cazul în care Comisia consideră necesar, de propuneri legislative relevante. În contextul analizei sale, Comisia raportează cu privire la evoluția relațiilor internaționale în ceea ce privește sistemele de control al subvențiilor din țările terțe.
- (3) În cazul în care Comisia consideră oportun să combine raportul cu propuneri legislative relevante, aceste propuneri pot include:
 - (a) modificarea pragurilor pentru notificări, astfel cum se prevede la articolele 20 și 28;

- (b) scutirea anumitor categorii de întreprinderi în cauză de obligația de notificare în temeiul articolelor 21 și 29, în special dacă practica Comisiei permite identificarea de activități economice în cazul cărora subvențiile străine nu sunt susceptibile să denatureze piața internă;
- (c) fixarea unor praguri pentru notificări specifice pentru anumite sectoare economice sau praguri diferențiate pentru diferite tipuri de contracte de achiziții publice, în special dacă practica Comisiei permite identificarea de activități economice în cazul cărora subvențiile străine sunt mai susceptibile să denatureze piața internă, cu referire inclusiv la sectoare strategice sau la infrastructura critică;
- (d) modificarea termenelor stabilite pentru analiză și investigații aprofundate, astfel cum sunt prevăzute la articolele 25 și 30;
- (e) abrogarea prezentului regulament, în cazul în care Comisia consideră că normele multilaterale de combatere a subvențiilor străine care denaturează piața internă au făcut ca prezentul regulament să fie pe deplin redundant.

Articolul 53

Dispoziții tranzitorii

- (1) Prezentul regulament se aplică subvențiilor străine acordate în ultimii cinci ani înainte de ... [data aplicării prezentului regulament], în cazul în care astfel de subvenții străine denaturează piața internă după ... [data aplicării prezentului regulament].

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), prezentul regulament se aplică contribuțiilor financiare străine acordate în ultimii trei ani înainte de ... [data aplicării prezentului regulament], în cazul în care astfel de contribuții financiare străine au fost acordate unei întreprinderi care notifică o concentrare sau care notifică contribuții financiare în contextul unei proceduri de achiziții publice în temeiul prezentului regulament.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică concentrărilor pentru care a fost încheiat un acord, a fost anunțată oferta publică sau a fost achiziționată o participație de control înainte de ... [data aplicării prezentului regulament].
- (4) Prezentul regulament nu se aplică contractelor de achiziții publice care au fost atribuite sau procedurilor de achiziții publice inițiate înainte de ... [data aplicării prezentului regulament].

Articolul 54

Intrarea în vigoare și data aplicării

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică începând cu ... [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

- (3) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, articolele 47 și 48 se aplică de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament], iar articolul 14 alineatele (5), (6) și (7) se aplică de la ... [douăsprezece luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (4) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, articolele 21 și 29 se aplică de la ... [nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European

Președinta

Pentru Consiliu

Președintele

Au fost făcute trei declarații privind prezentul act și acestea se găsesc în [JO: de introdus referința din JO - JO C ..., ..., p. ...] și la următorul link (următoarele linkuri): [JO: de introdus linkul (linkurile) care cuprind declarațiile].